

บทที่ 4

รูปแบบและเนื้อหาที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวน

ก่อนที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของรูปแบบและเนื้อหาที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนอย่างละเอียดนั้นเราควรจะได้ทราบถึงองค์ประกอบพื้นฐานในการสื่อสารของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนกันเสียก่อนว่าประกอบด้วยองค์ประกอบอะไรบ้าง ทั้งนี้เนื่องจากสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้จัดได้ว่าเป็นสื่อขนาดเล็กประเภทหนึ่ง การที่สติ๊กเกอร์จะสามารถติดต่อสื่อสารได้ในแต่ละครั้งนั้น องค์ประกอบพื้นฐานในการสื่อสารเหล่านี้ก็ต้องทำงานประสานกันอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นรูปแบบและเนื้อหาที่ปรากฏของสติ๊กเกอร์ทั้งหมดนี้ส่วนหนึ่งจึงมีความสัมพันธ์และต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบพื้นฐานในการสื่อสารด้วย

คุณลักษณะองค์ประกอบพื้นฐานของการสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ในที่นี้พิจารณาจำแนกได้เป็นจึงมีอยู่ 4 ส่วนด้วยกันตามแนวคิดแบบจำลองเรื่องการสื่อสารของ Jakobson (1952) คือ

1. ผู้ส่งสาร 2. ผู้รับสาร 3. ตัวบริบท และ รหัส 4. ช่องทางในการสื่อสาร และ ตัวสาร ซึ่งคุณลักษณะขององค์ประกอบแต่ละตัวจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผู้ส่งสาร หรือ Addressee ในที่นี้ผู้ส่งสารของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนจะ ได้แก่

1.1 ผู้ผลิตสติ๊กเกอร์

1.2 ผู้ที่ซื้อสติ๊กเกอร์นี้มาใช้

ผู้ผลิตสติ๊กเกอร์นี้ยังสามารถแบ่งย่อยได้ออกมาอีก 2 ลักษณะคือ

1.1.1 ผู้ผลิตสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบสำเร็จรูปที่ผลิตสติ๊กเกอร์ออกมาในรูปแบบของอุตสาหกรรมคราวละมากๆ กล่าวคือในการผลิตแต่ละครั้งนั้นสติ๊กเกอร์แต่ละข้อความจะถูกผลิตออกมามีจำนวนไม่น้อยกว่า 5,000 ใบขึ้นไป ซึ่งก่อนการผลิตทุกครั้งก็ต้องมีการคิดข้อความและออกแบบสติ๊กเกอร์กันขึ้นมาก่อนโดยทั่วไปแล้วตัวผู้ผลิตจะเป็นคนคิดข้อความขึ้นมาเองโดยมีเกณฑ์ในการแต่งและคัดเลือกข้อความคือ มักจะแต่งและคัดเลือกจากเรื่องราวที่พบเห็นอยู่ในชีวิตประจำวัน หรือเป็นเหตุการณ์ที่เป็นที่กล่าวขวัญถึงกันอย่างมากใน

ช่วงนั้น ซึ่งในบางครั้งข้อความดังกล่าวก็อาจจะได้มาจากนักเรียนเพาะช่างที่ต้องการหารายได้พิเศษ จึงนำงานมาเสนอพร้อมทั้งออกแบบลักษณะสติ๊กเกอร์มาให้เช่นกัน

นอกจากนี้ก็ยังมีความอีกบางส่วนที่ได้จากพ่อค้าและแม่ค้าย่านสำเพ็งผู้คลุกคลี อยู่กับการขายส่งสติ๊กเกอร์มานานช่วยแนะและเสนอความคิดเห็นให้แบบสนุกๆ โดยที่ไม่ได้หวังค่าตอบแทนแต่อย่างใด ซึ่งกรณีของข้อความที่ได้จากพ่อค้าแม่ค้าเหล่านี้หากผู้ผลิตสติ๊กเกอร์สนใจ ก็จะต้องนำข้อความดังกล่าวมาออกแบบก่อนที่จะนำไปผลิตอีกทีหนึ่ง

ในปัจจุบันนี้ ผู้ผลิตสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนที่ผลิตในรูปของอุตสาหกรรม เช่นนี้จะมีรายใหญ่ๆ อยู่เพียงแค่ 2-3 แห่งเท่านั้นและเมื่อผลิตเสร็จก็จะนำมาส่งให้ร้านขายส่ง สติ๊กเกอร์บริเวณสำเพ็งอีกต่อหนึ่ง หากพ่อค้าฯ ารถเห็นต้องการข้อความลักษณะใดก็สามารถมา เลือกซื้อได้จากร้านขายส่งเหล่านี้

จากการผลิตคราวละมากๆ เช่นนี้ส่งผลให้ต้นทุนในการผลิตสติ๊กเกอร์มีราคาอยู่ที่ ไบละ 2.50-3.00 บาท ในขณะที่สติ๊กเกอร์ประเภทนี้เมื่อนำมาขายต่อโดยผ่านร้านขายส่งและพ่อค้า ารถเห็นอีกทอดหนึ่งแล้วก็จะมียราคาสูงถึงไบละ 8 -10 บาท ทั้งนี้ (ยุวดี มณีกุล , สัมภาษณ์ , 10 สิงหาคม 2537)

1.1.2 ผู้ผลิตสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบรับสั่งตัด ซึ่งผู้ผลิตสติ๊กเกอร์ ประเภทนี้ จะทำหน้าที่แค่คอยรับบริการตัดสติ๊กเกอร์ให้ตามความต้องการของลูกค้า โดยที่ลูกค้า นั้น จำเป็นที่จะต้องเป็นผู้กำหนดข้อความ ขนาดตัวอักษร วัสดุที่ต้องการและสีส้น ด้วยตนเอง แต่ใน บางครั้งหากลูกค้าพอใจงานสติ๊กเกอร์ที่ผู้ผลิตได้ทำขึ้นมาสำเร็จรูปไว้ก่อนแล้วก็สามารถเลือกซื้อไป ได้ทันทีเช่นเดียวกัน ซึ่งผู้ผลิตสติ๊กเกอร์ในรูปของร้านรับสั่งตัดนี้จะพบได้ทั่วไปจากตามศูนย์การค้า เช่น มาบุญครอง เซ็นทรัลลาดพร้าว และเดอะมอลล์รามคำแหง หรือตามร้านสั่งตัดสติ๊กเกอร์ ทั่วไป (ยุวดี มณีกุล , สัมภาษณ์ , 10 สิงหาคม 2537)

1.2 ผู้ที่ซื้อสติ๊กเกอร์ดังกล่าวนี้มาใช้ ซึ่งในที่นี้เราจัดให้ผู้ซื้อสติ๊กเกอร์ให้ถือว่าเป็น ผู้ส่งสารด้วย ด้วยเหตุที่ถึงแม้ว่าในบางครั้งผู้ซื้อสติ๊กเกอร์จะไม่ใช่ผู้คิดข้อความในสติ๊กเกอร์ด้วย ตนเองก็ตาม แต่การที่ผู้ซื้อสติ๊กเกอร์ได้ตัดสินใจเลือกซื้อสติ๊กเกอร์ข้อความใดข้อความหนึ่งแล้ว ก็เท่ากับว่าผู้ซื้อนั้นต้องมีความพึงพอใจข้อความดังกล่าวในระดับหนึ่ง และการนำสติ๊กเกอร์นั้น มาใช้ก็เท่ากับว่าผู้ซื้อต้องการใช้สติ๊กเกอร์นั้นเป็นตัวแทนในการสื่อความหมายตามข้อความที่ ปรากฏอยู่ในสติ๊กเกอร์ ดังนั้นในที่นี้ ผู้ที่ซื้อสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนจึงถือได้ว่าเป็น

ผู้ส่งสารคนหนึ่งด้วยเช่นกัน และสำหรับสื่อชนิดนี้แล้วผู้ที่นิยมซื้อสติ๊กเกอร์มาใช้มากที่สุดจะได้แก่ผู้มีอาชีพขับรถรับจ้าง เช่น คนขับแท็กซี่ รถสามล้อ รถบรรทุก รถมอเตอร์ไซด์ เป็นต้น ส่วนผู้มีรถส่วนตัวนั้นก็นิยมใช้บ้างแต่ไม่มากเท่ากับกลุ่มบุคคลผู้ขับรถรับจ้างแต่อย่างใด

จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้ส่งสารในที่นี้ อันได้แก่ผู้ผลิตสติ๊กเกอร์และผู้นำสติ๊กเกอร์ไปใช้นั้น ทำหน้าที่บอกจุดยืนของตนเองให้กับผู้รับสาร (Addressee) ได้รับความรู้ที่ตนเองนั้นมีความรู้สึกนึกคิดเช่นไรออกมาโดยผ่านกระบวนการใส่รหัส (Encode) ผ่านตัวสาร (Message) อีกทีหนึ่ง

2. ผู้รับสาร หรือ Addressee เนื่องจากสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนั้นจะเป็นการสื่อสารที่มีลักษณะการสื่อสารที่เปิดกว้างสู่คนหมู่มากเป็นหลัก ดังนั้นจึงทำให้สติ๊กเกอร์นี้ค่อนข้างจะมีลักษณะพิเศษต่างจากสื่อชนิดอื่นตรงที่ผู้รับสารจะไม่ถูกเจาะจงว่าเป็นใครหรือบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะแต่จะเป็นใครก็ได้ที่เมื่อพบเห็นข้อความดังกล่าวได้อ่านสารและสามารถทำการถอดรหัส (Decode) สารนั้นออกมา ก็จะถูกจัดเป็นผู้รับสารได้หมด ในที่นี้หากเรามองในอีกมุมหนึ่งก็จะเห็นว่า ผู้ส่งสารซึ่งทำหน้าที่เป็น Communicator ก็สามารถจัดเป็นผู้รับสารได้อีกเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะผู้ส่งสารนอกจากจะได้สื่อสารออกไปแล้วสิ่งที่ตนได้กลับมาในเวลาเดียวกันก็คือ “ความสนใจ” จากการใช้สติ๊กเกอร์ดังกล่าวผู้รับสารในสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้จึงค่อนข้างกว้างและยังคลุมเครืออยู่มาก

3. ตัวบริบท (Context) และช่องทางในการสื่อสาร (Channel) ในการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์นั้นอาจกล่าวได้ว่าทั้งตัวบริบทและช่องทางในการสื่อสารจำเป็นที่จะต้องอยู่คู่กันตลอดเวลา เราไม่สามารถที่จะแยกตัวบริบทออกจากช่องทางในการสื่อสารโดยเด็ดขาดได้

ในที่นี้ตัวบริบทของสติ๊กเกอร์จะได้แก่ รูปแบบของสติ๊กเกอร์ รูปแบบของการเขียนขนาดตัวอักษร สี สัน เหตุการณ์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อเนื้อหาของสติ๊กเกอร์ ประสพการณ์ และความรู้ของผู้ส่งสารและผู้รับสาร รวมไปถึงสถานที่ที่จะนำสติ๊กเกอร์นี้ไปติดด้วยตัวบริบทนี้จึงทำหน้าที่ช่วยเพิ่มความเป็นจริงและความถูกต้องให้กับตัวสารได้ชัดเจนยิ่งขึ้น (Referent)

ในขณะเดียวกันช่องทางในการสื่อสารของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนจะมีอยู่ 2 อย่างด้วยกันได้แก่

1. รถยนต์

2. สถานที่

สำหรับรถยนต์นั้นผู้ส่งสารมักจะนำสติ๊กเกอร์ไปติดบนรถยนต์ ซึ่งรถยนต์ที่จะพบได้บ่อยที่สุดได้แก่ รถยนต์โดยสารรับจ้างประเภทแท็กซี่ สามล้อ มอเตอร์ไซด์ และรถกระบะ

ส่วนสถานที่ที่ผู้ส่งสารได้เลือกเป็นช่องทางในการสื่อสารนั้นโดยมากแล้วผู้ส่งสารจะเลือกติดไว้ตามสถานที่สาธารณะที่มีคนผ่านไปมาอยู่ตลอดเวลา เช่น หน้ากระจกร้านอาหาร ตู้ใสน้ำแข็งที่อยู่ริมถนน ช้างกำแพง ป้ายรถเมล์ ส่วนในสถานที่ลับตาที่จะพบได้ก็คือ ภายในห้องน้ำ โดยเฉพาะห้องน้ำชาย ช่องทางในการสื่อสารนี้ช่วยรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างตัวสาร และผู้รับสารทำให้ช่องทางในการสื่อสารเปิดอยู่เสมอ (Phatic)

ซึ่งการเราได้พิจารณาถึงลักษณะ และหน้าที่ขององค์ประกอบพื้นฐานของสติ๊กเกอร์ทั้งสองแล้ว จะเห็นได้ว่าการสื่อความหมายโดยการใช้สติ๊กเกอร์ในแต่ละครั้งนั้น ถ้าขาดตัวบริบทหรือช่องทางในการสื่อสารตัวใดตัวหนึ่งไปแล้ว การสื่อความหมายก็ไม่อาจจะเกิดขึ้นได้ ดังเช่นในกรณีที่ผู้ส่งสารมีสติ๊กเกอร์อยู่แต่ผู้ส่งสารไม่ได้นำสติ๊กเกอร์แผ่นนั้นมาติด ยังคงเก็บสติ๊กเกอร์ไว้ในสภาพเดิมของมัน การทำเช่นนี้ก็จะทำให้สติ๊กเกอร์แผ่นนั้น มีค่าเป็นกระดาษที่มีเพียงตัวอักษรปรากฏอยู่เท่านั้น โดยที่สติ๊กเกอร์ดังกล่าวไม่สามารถจะสื่อความหมายออกมายังผู้รับสารได้แต่อย่างใดทั้งนี้เพราะขาดช่องทางในการสื่อสารนั่นเอง

4. รหัส (Code) และตัวสาร (Message) องค์ประกอบทั้งสองนี้ก็จะมึลักษณะคล้ายกับตัวบริบทและช่องทางในการสื่อสารกล่าวคือ ทั้งรหัสและตัวสารจะต้องไปคู่กันอยู่ตลอดเวลา

รหัสจะปรากฏอยู่ในตัวสารเกิดจากการตกลงร่วมกันของคนในสังคมหนึ่งๆ ที่ต้องการทำให้เกิดระเบียบกับสัญญาณต่างๆ มากขึ้น การใช้รหัสจึงเท่ากับว่าเป็นการช่วยเสริมความเข้าใจให้ได้มากยิ่งขึ้นอีกทางหนึ่ง (Metalingua)

สำหรับสติ๊กเกอร์นั้นผู้ส่งสารจะเป็นผู้สร้างรหัสให้เข้ามาอยู่ในตัวสาร (Message) เพื่อที่จะทำให้ตัวสารนั้นมีความหมายขึ้นโดยการใส่รหัส (Encode) ลงไปในข้อความของสติ๊กเกอร์ และเมื่อผู้รับสารได้รับสารนั้นแล้วก็เป็นที่ของผู้รับสารเองที่จะต้องทำการถอดรหัส (Decode) ออกมาอีกครั้งหนึ่ง

ในขณะที่ตัวสาร (Message) จะถูกกำหนดโดยตัวสื่อ (Medium) ตามแนวคิดของ McLuhan ในเรื่อง Medium is a Message และสำหรับสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้แล้วเนื่องจากตัวสื่อเป็นลักษณะของสื่อขนาดเล็ก (Small Media) ดังนั้นความเป็นสื่อขนาดเล็กนี้เอง

จึงเป็นตัวกำหนดให้ตัวสารอันได้แก่ รูปแบบและเนื้อหาของสติ๊กเกอร์จำเป็นต้องมีลักษณะที่สอดคล้องตามลักษณะเฉพาะของสื่อไปด้วย

และสำหรับสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแล้วจะเห็นได้ว่า สติ๊กเกอร์ประเภทนี้มีลักษณะเฉพาะตัวที่ค่อนข้างต่างจากสื่ออื่นอยู่อย่างมากด้วยเหตุที่ว่าภายในสติ๊กเกอร์หนึ่งๆ ย่อมจะต้องมีรหัสที่ค่อนข้างต่างจากสื่ออื่นอยู่อย่างมาก ฉะนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่ารูปแบบ และ เนื้อหาที่ปรากฏในตัวสารของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้ น่าสนใจที่จะทำการศึกษายิ่งนัก

ผลจากการศึกษาถึงรูปแบบของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนมีดังต่อไปนี้

ด้านรูปแบบ

สำหรับในด้านรูปแบบของสติ๊กเกอร์ถ้อยคำสำนวนนั้น ลักษณะที่พบโดยทั่วไปแล้วนั้น จะมีอยู่ด้วยกัน 2 ลักษณะเท่านั้นคือ

1. ลักษณะของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบสำเร็จรูปที่มีวางขายอยู่ตามท้องตลาดทั่วไป

2. ลักษณะของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบสั่งตัด

ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สติ๊กเกอร์ถ้อยคำสำนวนแบบที่ทำขายสำเร็จรูปอยู่ตามท้องตลาดทั่วไปนั้น ส่วนใหญ่แล้ว สติ๊กเกอร์จะมีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ 8"x12" ลักษณะของตัวหนังสือจะเป็นลักษณะของลายมือเขียนมากกว่าตัวพิมพ์ โดยที่นิยมเขียนเป็นตัวโยเอ็นไปข้างหลังเล็กน้อย ตัวหนังสือมักจะทำตัวหนา ช่องไฟระหว่างตัวอักษรจะอยู่ในระยะที่ค่อนข้างใกล้ชิดกันมากจนบางครั้งแทบจะดูเหมือนว่าเป็นตัวอักษรที่เขียนให้ต่อกันไป ซึ่งลักษณะของตัวอักษรดังกล่าวนี้ ผู้ผลิตสติ๊กเกอร์ได้ให้เหตุผลในการออกแบบว่า

1.1 ผู้ผลิตต้องการให้ลักษณะของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนดูแตกต่างและดูโดดเด่นจากสติ๊กเกอร์อื่นๆ เช่น สติ๊กเกอร์เพื่อการรณรงค์ของโครงการต่างๆ หรือสติ๊กเกอร์โฆษณาสินค้า

1.2 ผู้ใช้สติ๊กเกอร์โดยทั่วไป ต้องการทำให้สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนดูมีความเป็นกันเอง ไม่ดูเป็นการเป็นงาน ง่ายแก่การทำความเข้าใจและการจดจำมากขึ้น

1.3 ความไหวเอนของตัวหนังสือในรูปของลายมือเขียนนั้น มีความเหมาะสมกับสถานที่ที่จะนำไปติดของสติ๊กเกอร์มากกว่าการใช้ตัวหนังสือที่เป็นแบบตัวพิมพ์เพราะโดยทั่วไป

แล้วสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้ จะนิยมนำไปติดกับส่วนต่างๆ ของยานพาหนะที่ต้องเคลื่อนที่อยู่ตลอดเวลา

1.4 การเขียนตัวอักษรให้มีความห่างของช่องไฟน้อยที่สุดจะช่วยในการกวาดสายตาเพื่อเก็บข้อความที่ปรากฏอยู่ในสติ๊กเกอร์ให้เป็นไปได้อย่างรวดเร็วโดยการมองเพียงครั้งเดียวก็สามารถอ่านข้อความได้ครบถ้วนทั้งหมด (สุกัญญา แซ่ไว้, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2537)

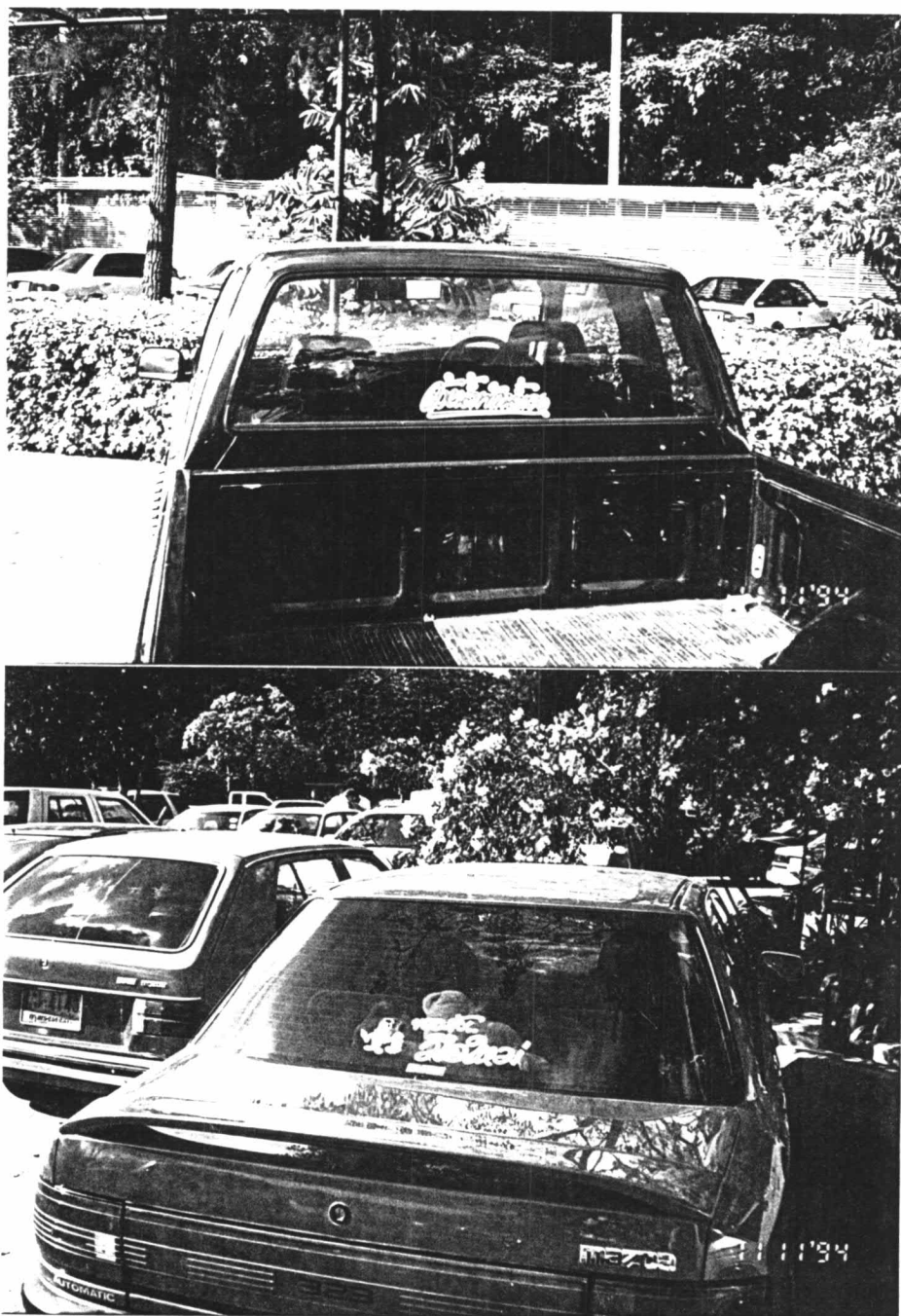
ส่วนวัสดุ และ สีสันทของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบขายสำเร็จรูปนี้นิยมใช้กระดาษเนื้อมันเงาโดยลงด้วยสีสะท้อนแสงเช่น แดง ชมพู ส้ม เหลือง เขียว หรือม่วง และตัดขอบตัวหนังสือหรือระบายพื้นที่ว่างระหว่างช่องไฟด้วยสีดำอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งการใช้สีดังกล่าวนั้น ธานีวัฒน์ งามวิไลลา (สัมภาษณ์ : กรกฎาคม 2537) ได้กล่าวว่าเพื่อต้องการให้ผู้รับสารเห็นข้อความได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ส่วนการเลือกให้สีของผู้ผลิตว่า จะให้สีในแต่ละครั้งนั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของสติ๊กเกอร์แต่ประการใดเลย แต่จะขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ผลิตมากกว่า

ภาพประกอบที่ 1 ตัวอย่างสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบขายสำเร็จรูป

2. สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบสั่งตัดจากร้านรับสั่งตัดสติ๊กเกอร์ ซึ่งลักษณะโดยรวมๆ ของสติ๊กเกอร์ประเภทนี้นั้น ลักษณะตัวหนังสือส่วนใหญ่ก็จะเป็นความคล้ายคลึงกับ

สติ๊กเกอร์แบบทำขายสำเร็จรูป กล่าวคือนิยมเขียนเป็นตัวแบบเขียนแอน ทำตัวหนาเช่นเดียวกัน หากแต่ทว่าขนาดของตัวหนังสือและขนาดของสติ๊กเกอร์ สีส้น รวมไปถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ทำจะ ถูกเปลี่ยนไปแล้วแต่ความพอใจและกำลังเงินของลูกค้าที่มาสั่งตัด ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสติ๊กเกอร์ ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบสั่งตัดจากร้าน ระดับราคาจะอยู่ที่ประมาณ 50 จนไปถึง 3,000 บาท

ภาพประกอบที่ 2 ตัวอย่างสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบที่ผู้ใช้ออกแบบด้วยตนเอง

ลักษณะของการนำไปใช้

ไม่ว่าจะเป็นสติ๊กเกอร์ที่ได้จากการซื้อสำเร็จรูป หรือสั่งตัดก็ตามทั้งสองก็ยังมีวัตถุประสงค์หลักของการใช้คือ การสื่อความหมายของผู้ส่งสารโดยอาศัยสติ๊กเกอร์ ซึ่งเราถือว่าเป็นสื่อขนาดเล็กเป็นสื่อกลางในการสื่อความหมาย และการสื่อความหมายในแต่ละครั้งของสติ๊กเกอร์นั้น จะส่งผลก็ต่อเมื่อตัวมันเองถูกนำไปติดไว้ยังที่แห่งใดแห่งหนึ่ง ซึ่งสำหรับสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนั้นเราสามารถจะพบได้ตามสถานที่ชุมชนทั่วไป อาทิเช่น หน้าร้านค้า ป้ายรถโดยสารประจำทาง กำแพงห้องน้ำ หรือแม้แต่ในส่วนบุคคล เช่น อาคารบ้านเรือน เป็นต้น แต่สถานที่ๆ เราจะพบเห็นได้บ่อยครั้งและมากที่สุดก็คือ รถยนต์ประเภทต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับรถแท็กซี่ รถสามล้อ รถกระบะ รถสิบล้อรถเมล์ และรถมอเตอร์ไซด์

ภาพประกอบที่ 3 สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนและรถยนต์มักเป็นสิ่งที่สามารถพบเห็นได้คู่กันอยู่เป็นประจำ

ลักษณะการติด

ลักษณะการติดโดยทั่วไปนั้นจะนิยมติดไว้ที่กระจกด้านหลังรถตรงช่วงกึ่งกลางด้านล่าง หรือหัวมุมด้านซ้ายและขวาในแนวเฉียงเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ยังมีผู้ส่งสารอีกบางส่วนที่นิยมติดไว้ตรงขอบของฝากระโปรงหลัง บริเวณกันชนหรือในส่วนต่างๆ ที่อยู่นอกเหนือไปจากนี้ โดยการติดข้อความของผู้รับสารแต่ละคนนั้นสามารถเลือกติดที่ละหลายๆ ข้อความในคราวเดียวกันก็ได้ และข้อความดังกล่าวที่นำมาติดนี้ก็ไม่จำเป็นจะต้องมีความเกี่ยวข้อง และสื่อความหมายไปในเรื่องเดียวกันแต่ประการใด

ภาพประกอบที่ 4 ลักษณะการติดสติ๊กเกอร์ที่เป็นไปตามความพอใจของผู้ใช้

ด้านเนื้อหา

สำหรับในด้านเนื้อหานั้น เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้คือ การวิเคราะห์เนื้อหาของสติกเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การวิเคราะห์ตัวสาร (Message Analysis) กล่าวคือในด้านความหมายนั้น นอกจากจะใช้การศึกษาความหมายโดยดูจากเนื้อหาที่ปรากฏในสติกเกอร์โดยใช้วิธีการทางสัญวิทยา ผู้วิจัยยังได้ใช้แนวคิดหลักเรื่อง Discourse หรือวาทกรรมมาร่วมวิเคราะห์ด้วย และเพื่อให้ง่ายแก่การทำความเข้าใจและมองเห็นถึงลักษณะเด่นๆ ของเนื้อหาของสติกเกอร์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจะได้นำสติกเกอร์ทั้งหมดจำนวน 420 ข้อความซึ่งเราพบว่าสติกเกอร์เหล่านี้ต่างมีลักษณะของการสื่อสารตามลักษณะที่ Habermas ได้เรียกว่า Communicative Action หรือการสื่อสารเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน (Mutual Understanding) ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารมาทำการจับกลุ่ม (Grouping) ตามลักษณะเนื้อหาและวาทกรรมที่ปรากฏและทำการวิเคราะห์โดยจะพิจารณาถึงความหมายนัยตรง (Denotation) นัยแฝง (Connotation) มายาคติ (Myth) รหัส (Code) อุปมา (Metaphor) และ อุปลักษณ์ (Metonymy) จากนั้นจึงจะได้สรุปในตอนท้ายว่าเนื้อหาแต่ละกลุ่มของสติกเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนั้น ได้ใช้วิธีการสื่อสารแบบ Communicative Action อย่างไรบ้าง

จากการศึกษาสติกเกอร์จำนวน 420 ข้อความนั้น สติกเกอร์ทั้งหมดสามารถจัดกลุ่มตามลักษณะเนื้อหาวาทกรรมได้ 7 กลุ่มด้วยกันคือ

1. กลุ่มเนื้อหาวาทกรรมในเรื่องความรักของหญิงชาย เนื้อหาที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้จะได้แก่ การเกี้ยวพาราสี การแสดงความรักสมหวัง ผิดหวังของผู้ส่งสาร การประชดประชันหญิงสาวคนรัก ร่วมไปถึงการให้คำสั่งสอนในความรัก
2. กลุ่มเนื้อหาวาทกรรมในเรื่องผ้า ๆ เมีย ๆ เนื้อหาที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้จะได้แก่ การแสดงให้เห็นถึงภาพและอุปนิสัยของภรรยา การกล่าวถึงเมียน้อย การกล่าวถึงเรื่องบนเตียง และการแนะนำวิธีการครองเรือน
3. กลุ่มเนื้อหาวาทกรรมในเรื่องครอบครัว
4. กลุ่มเนื้อหาวาทกรรมในเรื่องการจรรยา การขบขันและรถยนต์ เนื้อหาที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้จะได้แก่ การแสดงถึงลักษณะการขบขัน ปัญหาการจรรยาและการขบขัน และคำแนะนำในการขบขันและใช้รถ

5. กลุ่มเนื้อหาบทกรรมเรื่องการประกาศและแสดงตน เนื้อหาที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้จะได้แก่ การแสดงลักษณะผู้สงสาร การแสดงสถานภาพทางสังคม การบอกถึงเชื้อชาติ การบอกถึงอาชีพ และฐานะทางเศรษฐกิจ การบอกที่มาของการกระทำ การบอกที่มาของสิ่งของ และการบอกลักษณะของสิ่งของ

6. กลุ่มเนื้อหาบทกรรมเรื่องสัจธรรมในการดำเนินชีวิต เนื้อหาที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้จะได้แก่ การสอนให้ทำความดี การสอนให้มีสติ การให้ละเว้นอบายมุข การสอนให้สู้และมีกำลังใจในชีวิต

7. กลุ่มเนื้อหาบทกรรมไร้บริบท เนื้อหาที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่ บทกรรมที่ไม่มีบริบทประกอบ แต่เป็นบทกรรมที่ได้มาจากเพลง จากภาพยนตร์โฆษณา จากภาพยนตร์ และจากคำฮิต

ดังรายละเอียดในแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 3 แสดงกลุ่มของสติ๊กเกอร์ทั้ง 7 กลุ่ม พร้อมทั้งเนื้อหาย่อยที่ถูกนำเสนออยู่ภายใต้สติ๊กเกอร์ทั้ง 7 กลุ่มนี้

1. กลุ่มเนื้อหาวาทกรรมในเรื่องความรักของหญิงชาย ดังมีรายละเอียดและเนื้อหาต่อไปนี้

1.1 การเกี่ยวพาราสี การอ้อนวอนความรักความเห็นใจ ได้แก่วรรณ

รักนอิ่งแต่ไม่มีทองจะให้

รักที่ต้อหนนี้พ้อ

หนีไปกับพี่เถาะนอิ่งทองมันแพง

ถึงนอิ่งจะร้ายพี่ก็ไม่วายคะนึ่งหา

เอาไซ้เถาะนอิ่งทองมันแพง

ถึงชั่วก็รัก

อดีตไม่สำคัญปัจจุบันฉันรักเธอ	จุดเน้ถ้าแม่หวง
ซำสแล้วเซ็กซิ่งน้องช่วยที่พี่ทนไม่ได้	เรียนไปปวดหัวมีผัวดีกว่า
เจ้จ่าอย่าพาผมแยกแล้วถ้าแก่จะไล่ผมออก	
น้องคนเดียวเป็นดวงใจหญิงอื่นใดเป็นทางผ่าน	
น้องคือหญิงหนึ่งในดวงใจหญิงทั่วไปถ้าไรชีวิต	
พี่บวชแล้วน้องแก้วสนมัย	เมื่อน้องมีทุกข์พี่จะสุขได้อย่างไร
แค่เห็นหน้าหนูเหมือนได้ยาชูกำลัง	ขาวหรือดำก็น่าห่มเหมือนกัน
เด็กพี่มีมากแต่ไม่สะใจเท่าน้อง	รักดีรับมีผัวรักชั่วอยู่ตัวคนเดียว
ขอเธอเป็นแรงใจ	หนุ่มกำพร้าวเมียกำลังเสียขวัญ
หัวใจมันพิวส์ขาด	หัวใจยังว่าง
รักแท้ไม่ต้องรอ	รักเธอเสมอ
รักพี่ดีกว่า	รักแท้ไม่ต้องรอ
รักน้องคนเดียว	เก็บไว้ให้เธอ
ครูไม่ว่าหนูทรอกเพราะครูไม่รู้เรื่องของเรา	
ความรักไม่ใช่เลขคณิตไม่ต้องคิดให้เสียเวลา	
เรียนไปรักไปทันสมัยดีกว่า	มาเกิดมาขึ้นรถพี่ไม่มีปัญหา
รอเนื้อคู่เหมือนครูองาน	มีผัวเป็นเรื่องธรรมชาติ
รักสาวมหาสารคาม	ปีนี้รับหาปีหน้าผัวแพง
รักพี่ต้องหนีพ่อ	สุดทางรถแต่ยังไม่หมดทางรัก
รูปหล่ออย่างนี้ยังไม่มีคนจอง	คิดถึงแม่หม้าย
ขอวานคนงามให้สอนรัก	ถึงเข้าจะรูปหล่อแต่ก็บ่มีไ้
รักทหารผ่านศึก	

สติ๊กเกอร์ที่แสดงให้เห็นถึงการเกี่ยวพาราสีการอ่อนวอนเพื่อขอความรักและความเห็นใจจากคู่รักของตนนั้นในที่นี้ เนื่องจากผู้ใช้สติ๊กเกอร์ส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นสำหรับสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนในที่นี้จึงสามารถสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของการเกี่ยวพาราสีของชายไทย เพื่อขอความรักความเห็นใจจากฝ่ายหญิงและให้ยอมรับรัก

ของตนโดยการนิยามยกอ้างเหตุผลขึ้นมาประกอบ เพื่อให้เห็นว่าตนเองนั้นเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะ
ครอบครองหัวใจของหญิงสาวมากที่สุด และเหตุผลที่ผู้ชายนำมากล่าวกันมากจะได้แก่

1.1.1 การเชิดชูคุณค่าในตัวของหญิงสาวว่ามีค่าเหนือสิ่งอื่นใดโดยที่ผู้ส่งสารมักจะ
อ้างว่าด้วยเหตุนี้ตนจึงรักหญิงสาวเพียงคนเดียวเท่านั้น และรักจนหมดหัวใจ ดังเช่นข้อความใน
สติกเกอร์ที่ว่า

**น้องคนเดียวเป็นดวงใจหญิงอื่นใดเป็นทางผ่าน น้องคือหญิงหนึ่งในดวงใจหญิงทั่วไป
กำไรชีวิต แคเห็นหน้าหนูก็เหมือนยาชูกำลัง เด็กพีมีมากแต่ไม่สะใจเท่าน้อง ชาติเธอพี่เศร้าน
ชาติเหล่าพี่แย รักน้องคนเดียว เมื่อน้องมีทุกข์พี่จะสุขได้อย่างไร รักเธอเสมอ เก็บไว้ให้เธอ และ
เพื่อเธอ**

แคเห็นหน้าหนูก็เหมือนได้ยาชูกำลัง ยังจะเห็นถึงอุปมา (Metaphor) ที่ผู้ส่งสาร
ต้องการจะสื่อความหมายให้หญิงสาวได้ทราบว่าย หญิงสาวนั้นมีรูปร่างและใบหน้าทั้งดงาม ฉะนั้น
แค่ผู้ส่งสารได้เห็นหน้าก็ทำให้รู้สึกกระปรี้กระเปร่า มีชีวิตชีวาและกลับขึ้นเป็นหนุ่มขึ้นมาได้อีกครั้ง
ประดุจได้ยาชูกำลังชั้นเลิศ หญิงสาวที่ผู้ส่งสารได้กล่าวถึงนี้จึงมีค่าในทางจิตใจกับผู้ส่งสาร
เป็นอย่างมาก ในขณะที่เดียวกันเราก็เห็นได้ว่าข้อความที่ว่า **รักน้องคนเดียว และ เพื่อเธอ**
ผู้ส่งสารได้นำมาจากชื่อเพลงและชื่อละครที่กำลังเป็นที่นิยมอยู่ในขณะนี้เพราะนอกจากจะติดหู
ได้ง่ายแล้ว การนำชื่อเพลงหรือชื่อละครที่คนรู้เรื่องราวอยู่เป็นอย่างดีแล้วมาใช้ ก็จะทำให้ผู้รับสาร
สามารถเข้าใจเนื้อหาอันได้เร็วขึ้นและ เข้าใจได้ลึกซึ้งกว่าความหมายตามตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ใน
สติกเกอร์เพียงไม่กี่พยางค์เท่านั้น

1.1.2 ลักษณะต่อมาก็คือความพยายามแสดงให้เห็นว่าตัวเองนั้นมีทั้ง
รูปสมบัติและคุณสมบัติที่เหมาะสมกับหญิงสาว เช่น

**รูปหล่ออย่างนี้ยังไม่มีคนจอง มาเถิดมาขึ้นรถพี่ไม่มีปัญหา และ พี่บวชแล้วน้องแก้ว
สนมัย** ซึ่งข้อความทั้งสามนี้ต่างแสดงให้เห็นถึงข้อดีของผู้ส่งสารที่มีตั้งแต่ความมีรูปร่าง
หน้าตาดี ความเป็นสุภาพบุรุษที่รับประกันในความปลอดภัยของหญิงสาวที่จะมานั่งรถตน และ
ข้อดีที่ได้ผ่านการบวชเรียนมาแล้ว สำหรับในที่นี้เราจะสามารถเห็นรหัส (Code) อันได้แก่ รหัสทาง
สังคมด้านศาสนาของคนไทยที่ถือว่า ผู้ชายที่ผ่านการบวชมาแล้วย่อมเป็นผู้ที่เพียบพร้อมไปด้วย
คุณสมบัติทางโลก และทางธรรม ดังนั้นคนไทยจึงนิยมให้ลูกผู้ชายที่มีอายุครบเบญจเพศเข้าบวช
เรียนศึกษาพระธรรม เพราะนอกจากจะได้ฝึกการเป็นฆราวาสที่ดีต่อไปในอนาคตได้แล้ว ผู้ที่ผ่าน

การบวชมาแล้วย่อมได้รับการยอมรับและเคารพนับถือของคนทั่วไป เมื่อชายผู้นั้นจะไปสู่ขอ
ลูกสาวบ้านไหน พ่อแม่ของฝ่ายหญิงก็มักจะเห็นดีเห็นงามและยกลูกสาวให้เสมอ

ส่วนมายาคติ (Myth) ที่พบในที่นี้จะได้แก่ ความเชื่อที่มีมาตั้งแต่ดั้งเดิมว่าการได้เห็น
ชายผ้าเหลืองของลูกชายจะทำให้บุพการีได้ขึ้นสวรรค์ได้

1.1.3 การเกี่ยวพาราสีของฝ่ายชายที่แสดงให้เห็นว่าตนนั้นรักหญิงสาวมากและ
ถึงแม้ฝ่ายหญิงจะร้ายหรือมีประวัติไม่ดีมาก่อนตนก็ยังรัก ได้แก่

ถึงน้องจะร้ายก็ไม่วายคะเนิงหา ถึงชักรัก อดีตไม่สำคัญปัจจุบันฉันรักเธอ เป็นต้น

1.1.4 ในขณะที่เดียวกันก็ยังมีสติ๊กเกอร์อีกเป็นจำนวนมากที่อ่อนนวลความรักและ
ความเห็นใจจากหญิงสาวโดยแสดงให้เห็นหญิงสาวเห็นว่าตนเองนั้นเป็นคนที่น่าสงสาร เป็นหนุ่มที่
อาภัพในรัก เช่นสติ๊กเกอร์ที่มีข้อความว่า

หนุ่มขาดรัก รอเนื้อคู่เหมือนครุรงคนหนุ่มกำพร้าเมียกำลังเสียขวัญ

1.1.5 การอ่อนนวลให้หญิงสาวเข้าใจในความจำเป็นบางอย่าง เช่น การไม่สามารถ
หาเงินทองมาสู่ขอได้ ได้แก่

**รักน้องแต่ไม่มีทองจะให้ เอาไซ้เถอะน้องทองมันแพง รักพี่ต้องหนีพ่อ
หนีไปกับพี่เถอะน้องทองมันแพง จูคน้องแน่ถ้าแม่หวง**

สติ๊กเกอร์ข้อความดังกล่าวข้างต้น นอกจากในนัยยะหนึ่งจะสามารถสะท้อนให้เห็น
สภาพเศรษฐกิจในสังคมไทยที่อึดอัดฝืดเคือง จนทองคำได้กลายเป็นสิ่งที่ปราศนาของคนใน
ทุกระดับชั้นแล้ว ยังแสดงให้เห็นว่าในการสู่ขอลูกสาวไม่ว่าบ้านใดก็ตามทองคำสามารถใช้เป็น
ค่าสินสอดมาได้ทุกยุคสมัย และถ้าหากฝ่ายชายไม่สามารถหาทองคำมาให้ได้ครบตามที่พ่อแม่ของ
ฝ่ายหญิงเรียกร้องแล้วทั้งคู่ก็ไม่สามารถจะแต่งงานกันได้ “วิวาท์เหาะ” หรือการหนีตามผู้ชายไป
โดยไม่ได้ผ่านพิธีการสมรสหรือได้รับความยินยอมของผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายจึงมีให้เห็นอยู่เป็นประจำ
ในสังคมไทยได้เช่นเดียวกัน

ดังนั้นรหัส (Code) ที่จะเห็นได้จากที่นี้ก็คือ รหัสทางสังคม และ รหัสทางประเพณี
แต่งงานของคนไทย ที่ใช้ทองคำและเงินตราเป็นเครื่องวัดตัดสินคุณค่าและความเหมาะสมของ
บุคคล

1.1.6 การบอกหญิงสาวอย่างตรงไปตรงมาให้รับหาแฟน หรือรับแต่งงาน หรือรับ
รับรัก ได้แก่

**ปิ่นรับหาปิ่นหน้าผัวแพง รักดีรีบมีผัวรักชัวยู่ตัวคนเดียว ครุไม่ว่าหนูหรือเพราะครุ
ไม่รู้เรื่องของเรา เรียนไปปวดหัวมีผัวดีกว่า มีผัวเป็นเรื่องธรรมชาติ และ ความรักไม่ใช่เลขคณิต
ไม่ต้องคิดให้เสียเวลา**

ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า ในสังคมไทยนั้น ผู้หญิงส่วนใหญ่กลัวการขึ้นคานมาก ทั้งนี้เพราะ
คนไทยมีรหัส (Code) ทางสังคมอย่างหนึ่งว่าถ้าลูกสาวบ้านใดถึงเวลาที่จะออกเรือนแล้วแต่ยังไม่มี
ผู้ชายคนไหนมาสู่ขอลูกสาวบ้านนั้นก็ถูกนินทาอยู่เป็นประจำ ฉะนั้นวิธีที่จะหลีกเลี่ยงการนินทา
ได้ก็คือการรับหาคู่ครองและจัดงานแต่งงานให้กับลูกสาวของตนโดยเร็ว ในที่นี้ข้อความในลักษณะ
เชิญชวนให้หญิงสาวรับหาคู่ และรับแต่งงานจึงพบได้มากจากสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้

และสำหรับข้อความที่ว่า **ความรักไม่ใช่เลขคณิตไม่ต้องคิดให้เสียเวลา** ในที่นี้เรายัง
สามารถเห็นการนำอุปมา (Metaphor) เข้ามาใช้ในสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนเพื่อที่จะได้
ข้อความดังกล่าวให้สามารถที่จะส่งสารได้ชัดเจนและดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ผู้ส่งสารได้ใช้วิธีการ
เกี่ยวพาราสีเปรียบเทียบให้ผู้รับสารที่เป็นหญิงสาวเห็นว่า สำหรับความรักนั้นไม่ควรจะใช้เวลา
คิดนาน เพราะความรักไม่ใช่เลขคณิตที่ต้องมานั่งคิดคำนวณหากจะรักก็ให้รีบ การใช้ข้อความ
ดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารที่ต้องการเร่งรัดให้หญิงสาวรับรักและให้คำตอบ
โดยเร็ว

1.2 ความรักที่สมหวัง ได้แก่ข้อความ

พี่ทำห้องน้องทำแท้ง	เช็ทซ์ไม่เคยพลาด
ชีวิตนี้มีแต่ได้	ด้วยรักและหลอกฟัน
รักไปเรื่อยๆ เหนื่อยก็พัก	ผู้หญิงช้าใครอย่าแตะ
รักครั้งแรกหนีที่สิบ	ขับรถแจกรัก
บอกแม่ชื่อน้องว่าท้องกับพี่	คนนี้แหละพ่อ พ่อของลูกหนู
รักครั้งแรกมีครั้งเดียวแต่โรเนียวได้หลายครั้ง	
ที่จะทับหละพูดเพราะกลับมาทะเลาะทุกทีที่ขอให้รับ	
ให้น้องท้องก่อนแล้วพี่ค่อยรับได้ไหม	

สำหรับสติ๊กเกอร์ที่แสดงให้เห็นถึงความสมหวังในความรักของผู้รับสารนั้น จะเห็นได้ว่าผู้ชายไทยโดยส่วนมากแล้วจะหึงหวงแฟนของตน แต่หากเมื่อใดก็ตามที่หญิงสาว ได้ตกเป็นของชายแล้วผู้ชายก็มักจะทอดทิ้ง และหันไปหาผู้หญิงคนใหม่ทันทีโดยที่ผู้ชายก็มักจะ หลอกหญิงสาวคนใหม่ๆ ต่อไป อันได้แก่

ผู้หญิงช้าใครอย่าแตะ ชีวิตนี้มีแต่ได้ ด้วยรักและหลอกฟัน เขิกซ์ไม่เคยพลาด รักไปเรื่อยๆ เหนื่อยก็พัก ขับรถแจกรัก รักครั้งแรกหนที่สิบ รักแรกมีคนเดียวแต่โรเนียวได้หลายครั้ง และเมื่อใดก็ตามที่ผู้หญิงเกิดพลาดทำเสียที่ชายเหล่านี้และตั้งครุภักขึ้น ฝ่ายชายก็มักจะ บัดความรับผิดชอบและยืนยันให้หญิงนั้นไปทำแท้ง ดังข้อความในสติ๊กเกอร์ที่ว่า

พี่ทำท้องน้องทำแท้ง ให้น้องท้องก่อนแล้วพี่ค่อยรับผิดชอบ บอแม่ชื่อน้องว่าท้องกับพี่ แน่ใจหรือน้องว่าในท้องลูกพี่ ทับไม่ร้องท้องให้รับ

ในขณะที่เดียวกันเราก็สามารถพบเห็นสติ๊กเกอร์ที่เขียนโดยผู้ส่งสารที่เป็นผู้หญิง อันแสดงให้เห็นถึงความไม่รับผิดชอบของฝ่ายชาย

คนนี้แหละพ่อ พ่อของลูกหนู ที่จะทับและหลุดเพราะกลับมาทะเลาะทุกทีที่ขอให้รับ ความสมหวังในความรักของผู้รับสารในที่นี้จึงดูเหมือนว่าจะเน้นอยู่ที่แค่ความสามารถ เอาชนะใจหญิงสาว และหลอกให้หญิงสาวยอมเป็นของตนได้เท่านั้น ผู้ส่งสารไม่ค่อยได้คำนึงถึง คุณค่าและรักแท้ที่หญิงสาวมอบให้ตนแต่อย่างใด

ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้เองจึงตรงกับรหัส (Code) ของชายไทยทั่วไปที่ว่าความเป็นชายชาตรี นั้นจะพิสูจน์ได้จาก ความสามารถในการพิชิตใจของหญิงสาวและการผ่านผู้หญิงมาอย่างซ้ำซ้อน

1.3 ความรักที่ผิดหวัง ได้แก่ข้อความ

เขากับฉันต่างกันตรงไหน	ฉันเป็นดวงใจหรือกำไรของเธอ
เกิดเป็นคนทั้งที่เธอไม่เห็นความดีก็แล้วไป	
แล้วน้องก็หนีไปหาคนที่ดีกว่า	เสียรักเพราะจนเสียคนเพราะเหล้า
เจ๊กชิงน้องไปเป็นเมียพี่ก็เสียใจ	ถ้ารู้สึกผิดจะไม่คิดรัก
พี่มันคนไม่มีเครื่องแบบน้องจึงแอบไปมีอื่น	
พอจบเธอก็เมินพี่	น้องลืมหกล้อผลไปอ้อรถทัวร์

เธอลำเอียง	แสลงใจ
คนไม่รักดี	ข้าหนักเลือกไปรักนักเรียน
รักลวงคือหญิงรักจริงคือเหล่าขาว	หลงทางยังหาเจอหลงเธอซีเสียดคน
หลงทางเสียเวลาหลงวาทเธอเสียดคน	น้ำตาชายชู้

สติ๊กเกอร์ที่แสดงให้เห็นถึงความผิดหวังจากความรักของผู้ส่งสารจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่แล้วสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวน ผู้ชายมักจะกล่าวโทษว่าฝ่ายหญิงทำให้ตนอกหัก โดยที่ผู้ส่งสารมักจะให้เหตุผลว่าเพราะผู้หญิงเป็นเพศที่มีจิตใจโลเลสามารถเปลี่ยนใจไปหาคนที่ รวยกว่ามีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดีหรือรูปหล่อกว่าได้อยู่ตลอดเวลา ในสติ๊กเกอร์จึงปรากฏ ข้อความที่ว่า

แล้วน้องก็หนีไปหาคนที่ดีกว่า เสียรักเพราะจนเสียดคนเพราะเหล่า คนไม่รักดี เธอลำเอียง น้องลืมหกถ้อยผลไปจ้อรดท้าว เจ๊กชิงน้องไปเป็นเมียพี่ก็เสียใจ เกิดเป็นคนทั้งที่ เธอไม่เห็นความดีก็แล้วไป ใครสอนน้องไม่ให้มองคนรถ ใครสอนน้องให้เกลียดลิปลื้อ พี่มันคนไม่มีเครื่องแบบน้องจึงแอบไปที่อื่น

พี่มันคนไม่มีเครื่องแบบน้องจึงแอบไปที่อื่น ใครสอนน้องไม่ให้มองคนรถ ใครสอนน้องให้เกลียดลิปลื้อ รหัส (Code) ทางสังคมที่เราจะเห็นได้ในที่นี้ก็คือการให้การยอมรับ และเชิดชู อาชีพ ราชการไม่ว่าจะเป็นครู อาจารย์ ตำรวจ หมอ ฯลฯ ซึ่งเราถือว่าเป็นอาชีพที่มี เครื่องแบบว่าเป็นงานที่มีเกียรติ ดังนั้นหากหญิงสาวคนใดต้องการมีคู่ครอง คนในเครื่องแบบจึง เป็นอาชีพที่ยอมรับจากครอบครัวและตัวของหญิงสาวมากที่สุด ส่วนผู้ที่มีอาชีพประเภทหาเช้า กินค่ำ เช่น คนขับรถ คนขับลิปลื้อ ก็มักจะถูกมองว่าเป็นอาชีพที่ต่ำต้อยและไม่มีความมั่นคง ดังนั้นหญิงสาวจึงไม่ควรเลือกผู้ชายในอาชีพเหล่านี้มาเป็นคู่ครอง ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงแล้ว ทั้งสองอาชีพต่างก็เป็นอาชีพที่สุจริตเหมือนกัน

ในขณะที่สติ๊กเกอร์บางข้อความดังเช่น เขากับฉันต่างกับตรงไหน และ ฉันเป็นดวงใจ หรือกำไรของเธอ จะเป็นสติ๊กเกอร์ที่ผู้ส่งสารได้สื่อออกมาด้วยความน้อยเนื้อต่ำใจที่ตลอดเวลา หญิงสาวเห็นตนเป็นแค่ที่ตักตวงผลประโยชน์เท่านั้น

และด้วยความผิดหวังในเรื่องความรักนี้ จึงทำให้ชายหลายคนหันไปดื่มเหล้าเพื่อคลายทุกข์ แต่ในขณะเดียวกันก็มีชายอีกเป็นจำนวนมากที่แทบจะเสียผู้เสียคนไปเพราะความผิดหวัง ดังเช่นสติ๊กเกอร์ที่ว่า

รักหลวงคือหญิงรักจริงคือเหล้าขาว หลงทางยังหาเจอหลงเธอซีเสียคน และ หลงทางเสียเวลาหลงวจาเธอเสียคน เป็นต้น

ในที่นี้เหล้าจึงเป็นเสมือนสัญลักษณ์ (Sigma) ที่คนในสังคมนิยมดื่มในทุกโอกาสและเทศกาลทั้งในยามที่มีความสุขและความทุกข์

1.4 การพูดจาประชดประชันหญิงสาวที่ตนรัก ได้แก่ข้อความ

ดีไหมน้องท้องเสียแล้ว	ทีหลังจะซำส์อีกมั๊ย
ว่าพี่ซำแล้วเอาทำผัวทำไม	เจ็บใจมั๊ยน้องท้องแล้วทิ้ง
เธอซำส์เพราะยาคุมเธอโดนรุมเพราะเธอซำส์	
แน่ใจหรือน้องว่าในท้องลูกพี่	ถ้าเลิกต่อแหลจะให้แม่ไปขอ
พี่มือไวแต่ไม่ใจเร็วเท่าน้อง	อวบจริงนะน้องเดี่ยวก็ท้องหอรอก
ติดใจซำน้องถึงได้ท้องบ่อยๆ	ทำหยิ่งเดี่ยวยั้งทิ้งซะหอรอก
ซำได้อย่างกับปลานึ่งแล้วมาทะเลาะว่าเซ็กซี	หับไม่ร้องท้องให้รับ
ของแท้แน่หรือน้อง	อยากให้บอกรักสักกี่ครั้ง
คนสวยอย่างน้องพี่เห็นท้องมาเยอะ	ต่อให้เอาทองมากองก็ไม่มองให้เสียตา
อย่าซำส์นะน้องเดี่ยวท้องไม่มีพ่อ	ใครสอนน้องให้เกลียดสิบล้อ
ใครสอนน้องไม่ให้มองคนรถ	ชวนเข้าโมเต็ลทำเงินพอยับเงินเงินต่อไป
แสบๆ คับๆ มันส์มั๊ยน้อง	ไม่สวยอย่าแฉ
ผู้หญิงอย่างเธอต้องเจออย่างฉัน	

ในที่นี้จะเห็นได้ว่า การใช้สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนั้น ก็ยังมีผู้ส่งสารอีกเป็นจำนวนมาก ที่เมื่อผิดหวังในตัวหญิงสาวและความรักแล้วกลับใช้สติ๊กเกอร์เป็นสื่อกลางในการระบายความคับแค้นใจของตนออกมา โดยนิยมใช้คำพูดที่สื่อเสียดหรือประชดประชัน

ฝ่ายตรงข้าม โดยผู้ส่งสารมักจะตอกย้ำถึงการพลาดท่าเสียทีของหญิงสาวกับชายอื่นให้รู้สึก สะเทือนใจอยู่ตลอดเวลา เช่น

ดีไหมน้องท้องเสียแล้ว เธอซาล์เพราะยาคุมเธอโดนรุมเพราะเธอซาล์ เจ็บใจไหมน้อง ท้องแล้วทิ้ง ทับไม่ร้องท้องให้รับติดใจซิงน้องถึงได้ท้องบ่อยๆ คนสวยอย่างน้องพี่เห็นท้องมาเยอะ อย่าซาล์นะน้องเดี่ยวท้องไม่มีพ่อ ชวนเข้าโมเดลทำเซินพอย์บเย็นเซินต่อไป ต่อให้อาพอง มากองก็ไม่มองให้เสียตา

รหัส (Code) สังคมทางวัฒนธรรมที่เราอาจพบได้ในที่นี้ก็คือ หญิงสาวทุกคนควรจะมี ความรักสงวนสงวนตัวให้มาก เพราะหากหญิงคนไหนพลาดพลั้งเสียทำให้กับผู้ชายนอกจากจะมี แต่ความเจ็บซ้ำใจแล้ว สังคมภายนอกไม่เพียงแต่จะไม่เห็นใจเท่านั้นหากแต่นำมาซ้ำเติมอีกด้วย

1.5 การให้คำแนะนำสั่งสอนในเรื่องความรัก ได้แก่ข้อความ

อย่าเป็นหนี้รักหนี้กรรม	สตรีคือศัตรูของสตางค์
รักแท้แพ้เงิน	คนจนรักจาง
เงินจางนางขาดเงินมากนางมี	เงินมาผ้าหลุดเงินหยุดผ้าปิด
เงินมาผ้าหลุดเงินหยุดผ้าสะดุดที่สะดือ	
จะเรียนรักต้องพักการเรียน	บ้าเรียนไปนักจะรักสลาย
รู้มีเจ็ดสี่ชายชาตรีหรือจะมีใจเดียว	รักในวัยเรียนเหมือนจุดตะเกียงในพายุ
หลงรักนักเรียนปวดเศียรเวียนเกล้า	ดอกไม้ยังเปลี่ยนสีนารียอมเปลี่ยนใจ
เมารักนักเรียนต้องพากเพียรหน่อย	มีเงินนับเป็นน้องมีท้องนับเป็นเมีย
เงินจางนางจากเงินมากนางนอน	ในท้องฟ้ายังมีดาวในท้องสาวยอมมีเด็ก
เงินเป็นต่อหล่อเป็นรอง	การมเป็นต่อหล่อเป็นรอง
หาความลึกของมหาสมุทรยังง่ายกว่าความบริสุทธิ์ของสตรี	
คู่ขาไม่ต้องคิดคู่ชีวิตคิดให้นาน	คู่ควงไม่ต้องคิดคู่ชีวิตคิดให้นาน
หลงทางในเมืองหลวงดีกว่าหลงมลวงจากนาง	
อันนารีมีมากกว่าฝูงลิงจะจับหิ้งจับขวางก็ยังมีไหวแถวโรงงานมีเยอะ	
ถมเถไปเหตุจะไหนต้องง้อต่อนารี	เม่าเหล่าเสียเด็กเม่ารักเสียใจ
ความรักเหมือนวิชาพื้นฐานสอบไม่ผ่านก็ลงใหม่ได้	

ชายหนึ่งคือดวงใจชายทั่วไปคือยาพิษ   คุณกำเนิดเสียชิครับทับจะได้ไม่ห้อง
มีเงินแต่ชี้เห็นยวอดเสียทั้งชาติ   เชื้อผู้หญิงเชื่อสิงดีกว่า

นอกจากที่สติเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนจะนำเสนอความรักในรูปแบบต่างๆ แล้ว เรายังพบการให้คำแนะนำเกี่ยวกับความรักอีกด้วย เช่น

1.5.1 การให้คำแนะนำและคำเตือนสำหรับหญิงและชายที่คิดจะมีความรัก เช่น

จะเรียนรักต้องพักการเรียน และ รักในวัยเรียนเหมือนจุดตะเกียงในพายุ ซึ่งทั้งสองข้อความดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผู้ส่งสารไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้ที่กำลังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนมีความรัก ซึ่งนอกจากจะทำให้เสียการเรียนแล้วความรักในวัยนี้ยังเปรียบเสมือนการจุดตะเกียงท่ามกลางพายุที่ไม่มีความมั่นคงและพร้อมที่จะดับลงได้ทุกเมื่อ

ส่วน **ชายหนึ่งคือดวงใจชายทั่วไปคือยาพิษ รุ่งมีเจ็ดสีชายชาติหรือจะมีใจเดียว ดอกไม้ยังเปลี่ยนสีนารีย่อมเปลี่ยนใจ** ข้อความเหล่านี้ต่างแสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าจะเป็นอย่างหรือหญิงก็แล้วแต่ทุกคนต่างมีวันที่จะเปลี่ยนใจได้ทั้งนั้น ในที่นี้ผู้รับสารจึงได้เปรียบเทียบโดยการใช้อุปมา (Metaphor) ให้เห็นระหว่างสายรุ้งและใจของผู้ชายว่า สายรุ้งนั้นก็ยังมีเจ็ดสี ฉะนั้นใจของชายก็มีได้หลายใจได้ ดังนั้นหากหญิงคิดจะคบกับชายคนใดแล้วก็ควรระวังไว้ให้ดี เพราะผู้ชายยังเปรียบเป็นยาพิษได้อีก ในขณะที่ใจของผู้หญิงผู้ส่งสารได้เปรียบไว้โดยการใช้อุปมา (Metaphor) ว่าเหมือนดอกไม้ที่สามารถเปลี่ยนสีได้ตามกาลเวลา เช่นกัน

1.5.2 การให้คำแนะนำในการตัดสินใจมีคู่ครอง

คู่ควงไม่ต้องคิดคู่ชีวิตคิดให้นาน คู่ขาไม่ต้องคิดคู่ชีวิตคิดให้นาน ซึ่งข้อความดังกล่าวนี้ต่างก็สอนให้มีการไตร่ตรองและคิดให้รอบครอบเสียก่อนที่จะเลือกสามีหรือภรรยาสักคนหนึ่ง

ส่วน **เมาเหล้าเสียเด็ก เมารักเสียใจ** ต่างก็เป็นการเตือนสติทั้งชายและหญิงไม่ให้ลุ่มหลงในความรักมากเกินไป

1.5.3 นอกจากนี้แล้วก็มีสติเกอร์อีกบางส่วน ที่เป็นเสมือนคำแนะนำสั่งสอนที่เข้าข้างแต่ฝ่ายชายฝ่ายเดียว โดยได้พยายามชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงนั้นไม่ได้มีค่าและมีอยู่มากจนสามารถเลือกทิ้งขว้างได้ตามใจชอบ อาทิเช่น

อันนารีมีมากกว่าฝูงลิง จะจับทั้งจับขว้างก็ยังไม่หวางโรงงานก็มีถมเถไปเหตุใดจนต้องจ้อต่อนารี และ ความรักเหมือนวิชาพื้นฐานสอบไม่ผ่านก็ลงใหม่ได้

นอกจากนี้ผู้ชายยังเชื่ออีกว่า ผู้หญิงมักจะเห็นเงินดีกว่าความรักอยู่เสมอและหากใครมีเงินผู้หญิงก็พร้อมที่จะยอมทำตามทุกอย่างที่ต้องการ ดังข้อความที่ว่า

**รักแท้แพ้เงิน คนจนรักนางเงินมากนางมีเงินนางนางจาก เงินมาผ้าหลุดเงินหยุดผ้าปิด
เงินมาผ้าหลุดเงินหยุดผ้าสะดุดที่สะดือ เงินนางนางจากเงินมากนางนอน เงินเป็นต่อรูปหล่อเป็นรอง
เป็นต้น**

ดังนั้น เชื่อผู้หญิงเชื่อลึกลงว่า หลงทางในเมืองหลวงดีกว่าหลงมลวงจากนาง จึงเป็นข้อความที่เกิดตามมาเพื่อคอยย้ำเตือนไม่ให้ไว้วางใจในคำพูดของสตรีมากเกินไป

ข้อความทั้งหมดข้างต้นที่ให้คำแนะนำในเรื่องความรักจากสติ๊กเกอร์นั้นจึงตรงกับรหัส (Code) ทางสังคมด้านความรักที่คนในสังคมเห็นพ้องต้องกันว่าที่ใดมีความรักที่นั่นย่อมมีความทุกข์ส่วนรหัสอื่นที่พบก็คือค่านิยมในวัตถุของคนปัจจุบันที่เงินทองสามารถจะซื้อได้ทุกอย่าง แม้แต่ความรักก็ตาม จากเนื้อหาด้านความรักของหญิงชายที่สะท้อนออกมาโดยผ่านทางสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนข้างต้นทั้งหมด ทำให้เห็นได้ว่าถึงแม้ความรักที่เราพบในสติ๊กเกอร์จะมีทั้งการเกี่ยวพา रही การผิดหวังในความรัก การสมหวังในความรัก แต่อย่างไรก็ตามความรักดังกล่าวนี้ก็ยังเป็นการถ่ายทอดออกมาโดยผ่านความรู้สึกและมุมมองของฝ่ายชาย ซึ่งเป็นผู้ส่งสาร โดยฝ่ายเดียวเป็นส่วนใหญ่ซึ่งสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้ทำให้เราสามารถทราบความรู้สึกของผู้ส่งสารที่มีต่อหญิงสาวได้เป็นอย่างดีซึ่งลักษณะของการสื่อสารเพื่อแสดงเนื้อหาความรักในที่นี้ผู้ส่งสารได้เลือกทั้งวิธีการสื่อสารแบบ Expressive Interactive Cognitive ผสมผสานกันไปโดยการเข้ารหัส (Code) สุนทรียศาสตร์ทางภาษาที่เป็นที่รู้จักในหมู่มุส่งสารว่า หากใช้คำว่า "พี่" แล้วในที่นี้จะหมายถึงตัวผู้ส่งสารที่เป็นผู้ชายส่วนคำว่า "น้อง" จะหมายถึงตัวของผู้รับสารที่เป็นหญิง และการใช้สรรพนามทั้งสองแทนการเรียกชื่อนั้นเพื่อให้ดูใกล้ชิดและมีความสนิทสนมกันมากขึ้น ซึ่งในการสื่อเนื้อหาที่เป็นคำแนะนำสั่งสอนด้านความรักนั้นผู้ส่งสารจะมุ่งใช้วิธีการสื่อสารแบบ Cognitive เพื่อเป็นการบอกให้ผู้รับสารได้ทราบข้อมูลอย่างตรงไปตรงมาดังเช่นข้อความที่ว่า **สตรีคือศัตรูของสตางค์** ก็จะเป็นวิธีการสื่อสารแบบ Cognitive ที่ให้ข้อมูลว่าผู้หญิงนั้นเป็นผู้ที่ชอบใช้เงินฟุ่มเฟือย และเก็บเงินไม่ค่อยอยู่ เงินที่ฝ่ายชายหาได้มากก็มักจะถูกฝ่ายหญิงยึดไปหมด ดังนั้นสตรีและเงินจึงอยู่ด้วยกันไม่ค่อยได้ ส่วนการสื่อสารแบบ Expressive ผสมกับ Cognitive นั้น เราจะพบได้มากจากเนื้อหาของสติ๊กเกอร์ที่ผู้ส่งสารต้องการประชดประชันหญิงสาว และการแสดงให้เห็นความผิดหวังในเรื่องของความรักเช่นข้อความที่ว่า **ว่าพี่ชั่วแล้วเอาทำหัวทำไม**

ผู้ส่งสารนอกจากจะพูดจาในเชิงประชดประชันแล้ว ในข้อความดังกล่าวเรายังจะเห็นอารมณ์ไม่โทแสดงอยู่ภายในประโยคด้วย ในขณะที่ในการเกี่ยวพาราสีจะมุ่งเน้นใช้การสื่อสารแบบ Interactive และ Expressive ไปพร้อมๆ ในเวลาเดียวกัน เช่น **ซาส์แล้วเช็กที่นั่งช่วยที่พืทนไม่ได้** ผู้รับสารไม่เพียงแต่บอกอารมณ์ความรู้สึกของตนไว้ในประโยคเท่านั้น แต่ผู้ส่งสารยังต้องการปฏิกิริยาตอบกลับและการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้รับสารด้วย

2. กลุ่มเนื้อหาทวาทกรรมในเรื่องต่างๆ เมียๆ ดังมีรายละเอียดและเนื้อหาต่อไปนี้

2.1 การแสดงให้เห็นภาพและอุปนิสัยของภรรยาตน ได้แก่ข้อความ

นั่งตัวแสบ	E.Y. ร้าย
น้องนางอยู่ในรถแม่มดอยู่ที่บ้าน	กลุ่มวะ เมียดู
ไม่อ้วนเอาเท่าไทร	ต้องตกอยู่ใต้อุ้งตีนมาร
เมียพันธุ์ดู	ถึงเหี้ยก็เมียเรา
กลางคืนนอนกับจอมขวัญกลางวันนอนกับแม่มดที่บ้าน	
ประตูด้ายเสียเมียไม่ให้แก่	ไม่เอาน่าอย่าคิดมาก
เมียสั่งลุย	งานของเราเงินของเมีย
สรุปว่าเธอนั้นบ้า	ไปซาอูเสียนากลับมาเสียเมีย
เมียตายไม่เสียดายเท่าเหล้าหก	ขอไปที่หนีเมียมา
รับส่งเมียเก่าไปซาอู	ถามเจ็ดก่อน
ทิ้งเมียดีกว่าเมียทิ้ง	เมียดูแต่น่ารัก
แต่งเมียดีกว่าแต่งรถ	เมียซี้ทิ้ง
เมียซึ้นตะก้านคอดีมัย	บ่นมากกลับเข้าเลยดีมัย
เมียหวง	รับเซ้งเมียเก่ารับเซ้าแม่หม้าย
แก่ง่ายตายยาก	รถเก่าเมียเก่าแม่ก็เจ็บ
ไม่สวยแล้วยังงอนอีกต่างหาก	ไม่สวยอย่าซาส์
กลับมาเถิดทูนหัวเล็กหาผิวปะปะ	เจ็บแล้วจำฉันซ้ำเพราะเป็นผิวเธอ
อยู่บ้านเมียด่าออกมาจ่าจับ	เมาเหล้าตะเมียวเมาเบียร์ตะหมา

การแสดงให้เห็นภาพและอุปนิสัยใจคอของภรรยาของผู้ส่งสารนั้นในที่นี้ เราจะเห็นได้ว่าผู้ชายไทยนั้นส่วนใหญ่แล้วจะจัดกลุ่มให้กับผู้หญิงเป็น 2 ประเภทด้วยกันคือ

1. ผู้หญิงที่เป็นภรรยาของตนโดยถูกต้องตามกฎหมาย และ
2. ผู้หญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของผู้ส่งสารแต่ก็ตกเป็นที่หมายปองของผู้ส่งสารจะไขว่คว้ามาเซยชมหรือให้ได้เพิ่มมาเพื่อมาเป็นภรรยาของตนอีกคนหนึ่งจะนั้นในสายตาของผู้ชายแล้วก็มักจะมองภรรยาที่บ้านว่าเป็นยายแก่แม่มด ปีกาจประจำบ้านในขณะที่มักจะเห็นผู้หญิงอื่นสวยอ่อนหวาน และน่าทะนุถนอมกว่า ดังข้อความในสติ๊กเกอร์ที่ผู้ส่งสารได้กล่าวไว้ว่า

น้องนางอยู่ในรถแม่มดอยู่ที่บ้าน กลางคืนนอนกับจอมขวัญกลางวันนอนกับแม่มดที่บ้าน รถเก่าเมียแก่แม่เจ็บ แก่ง่ายตายยากหรือต้องตกอยู่ใต้อุ้งตีนพญามาร

ซึ่ง “พญามาร” ในที่นี้ผู้ส่งสารคงไม่ได้ต้องการที่จะให้หมายถึงพญามารจริงๆ แต่น่าจะเป็นการเปรียบเทียบภรรยาของตนกับพญามารมากกว่าว่ามีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน

นอกจากนี้ในบางครั้งเรายังจะพบเห็นได้ว่าผู้ส่งสารยังได้เสนอภาพภรรยาว่าเป็นหญิงอ้วนท้วนเพิ่มขึ้นมาก็ยังคงจะเห็นได้จากข้อความที่ว่า

ไม่อ้วนเอาเท่าไหน ที่ผู้ส่งสารได้ลอกเลียนมาจากเพลงไม่อ้วนเอาเท่าไหนของวงมะลิลาบราซึลเลียนซึ่งเป็นการให้ข้อเสนอให้ลดน้ำหนักเพื่อแลกเปลี่ยนกับเงินรางวัล

ส่วนด้านอุปนิสัยใจคอของภรณานั้น ผู้ส่งสารได้บรรยายให้เห็นภาพของภาพภรรยาโดยชัดเจนว่า เป็นคนที่ดูไม่มีใครเท่า โดยใช้ข้อความในสติ๊กเกอร์เช่น **เมียพันธุ์ดุ กลุ่มวะเมียดู** ลักษณะชี้หวงด้วยคำว่า **เมียชี้หึง เมียหวง** การจุกจิกและขี้นชอบด่าด้วยข้อความที่ว่า **ไม่สวยอย่าซาส์ เมียขี้นตะก้านคอติมัย บ่นมากกลับเข้าเลยติมัย อยู่บ้านเมียด่าออกมาจ่าจับ ที่ยังแสดงให้เห็นถึงความคับแค้นใจของผู้ส่งสารที่อยู่บ้านต้องทนฟังแต่เสียงบ่นของภรรยาแล้วออกมานอกบ้านก็ยังถูกตำราวจับอีก**

บอกลักษณะซึ่งอน ขี้น้อยใจเช่น **ไม่สวยแล้วยังอนอีกต่างหาก** การเป็นคนคิดมาก เช่น **ไม่เอาน่าอย่าคิดมาก** ซึ่งข้อความดังกล่าวผู้ส่งสารก็ได้มาจากเพลงของ ขจรศักดิ์ รัตนนิสสัยที่ต้องการให้ผู้รับสารเลิกคิดมาก

การแสดงให้เห็นว่าภรรยาเป็น **ผู้มีอำนาจมากที่สุดในบ้าน** ที่สามารถสั่งให้ทุกคนทำตามคำสั่งได้ทั้งหมด รวมถึงยังเป็นผู้ควบคุมการเงินของบ้านด้วย ด้วยข้อความที่ว่า **เมียสั่งลุยถามเจ็ดก่อน** ในที่นี้คำว่าเจ็ดเป็นคำภาษาจีนที่หมายถึงพี่สาว ซึ่งนอกจากที่ผู้ส่งสารจะแสดงให้เห็นว่า

ตนได้ยกย่องให้เกียรติภรรยาแล้วถามเจ็ดก่อนยังมีความหมายแฝงที่แสดงถึงผู้มีอำนาจรับผิดชอบใหญ่ในบ้านจนผู้ส่งสารต้องเกรงใจและขออนุญาตทุกครั้งก่อนที่จะทำอะไร งานของเราเงินของเมียผู้ส่งสารต้องการแสดงให้เห็นความหมายที่ว่าเรื่องงานนั้นตนต้องรับภาระแต่เพียงผู้เดียวแต่เงินทุกบาททุกสตางค์ที่หามาได้ภรรยากลับเก็บเอาไว้หมด **ประตูชัยเสียเมียไม่ให้แก่** เป็นการบอกให้คนทั่วไปโดยเฉพาะกับหญิงสาวที่คิดจะขึ้นมาพึ่งคู่กับตนว่าประตูเสียแต่ไม่สามารถจะแก้ได้เพราะเป็นคำสั่งของเมียที่ไม่ให้แก่ นอกจากนี้ยังมีข้อความที่ได้บรรยายถึงลักษณะของภรรยาในลักษณะต่างๆ อีก ยังได้แก่ **E.Y.ร้าย** และ **นั่งตัวแสบ**

ซึ่งจากลักษณะทั้งรูปร่างหน้าตา และอุปนิสัยใจคอที่บรรยายโดยผู้ส่งสารนั้น สามารถสะท้อนถึงความรู้สึกของผู้ชายไทยส่วนใหญ่ได้ว่ามักจะมีความรู้สึกกับภรรยาในด้านลบมากกว่าด้านบวก ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ก็จะสอดคล้องกับข้อความในสติ๊กเกอร์ที่ว่า **รับเซ็งเมียเก๋ารับเซาแม่หม้าย แต่งรดดีกว่าแต่งเมีย เจ็บแล้วจำ จันท้าเพราะเป็นผัวเธอ หรือ ขอไปทีหนีเมียมา** ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารส่วนใหญ่รู้สึกเบื่อหน่าย และเจ็บช้ำที่ต้องได้มาแต่งงานกับผู้หญิงอย่างเช่นภรรยาตน ดังนั้นหากเป็นไปได้ตนก็อยากจะหนี หรือประกาศยกภรรยาตนให้กับผู้อื่น ในขณะที่บางคนอาจหาทางออกโดยการดื่มเหล้าและยึดเอาเหล้ามาเป็นเพื่อนคู่ใจแทนภรรยา หากยามใดที่เมามายไร้สติก็อาจเตะหมาและเมียโดยไม่รู้ตัวก็ได้ เช่นข้อความที่ว่า **เมาเหล้าเตะเมียเมาเบียร์เตะหมา เมียตายไม่เสียตายเท่าเหล้าหก**

ในที่นี้สารที่ผู้ส่งสารนำเสนอออกมา จึงดูเหมือนว่าผู้ส่งสารให้ความสำคัญระหว่างเมียตนเองและสุนัขอย่างพอๆ กัน สติ๊กเกอร์ดังกล่าวนี้จึงทำให้เห็นวาร์หัส (Code) ทางสังคมที่ผู้ชายไทยเห็นพ้องต้องกันก็คือ เมียของตนเองไม่ได้มีความเป็นศรีภรรยาแต่ประการใด การมีเมียน้อยจึงเป็นการหาภรรยาคนใหม่มาพอกพูนความต้องการของตน

2.2 การกล่าวถึงเมียน้อย ได้แก่ข้อความ

ไม่มีเวลาไปหาเมียน้อย	เซตปลอดเมียน้อย
ผัวเปลอแล้วเจอกัน	เมียเปลอแล้วเจอกัน
น้องกูถามเตี้ยน้องเมียถามกู	อาทิตย์นี้เมียน้อยจองไว้
ชอบเป็นผัวชั่วคราว	ผัวมือสอง
เมียบุญธรรม	ผัวบุญธรรม

หนูไม่รู้แต่หนูจะเอา

จ้างก็ไม่เซ็ดเบ็ดก็ไม่กลัว

เนื้อหาที่กล่าวถึงต่อมาก็คือเรื่องของเมียน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงมายาคติ (Myth) อย่างหนึ่งของคนไทยที่นิยมมีเมียน้อย ยิ่งถ้าชายใดมีมากเท่าไรแล้วก็จะรู้สึกภูมิใจในความเป็นชายชาติศรีของตนมากขึ้น ซึ่งการหาเมียน้อยโดยมากก็จะนิยมเอาห้องเมีย หรือน้องของภรรยามาเป็นเมียน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพราะโอกาสในการเข้าถึงและความใกล้ชิดสนิทสนม นั้นจะมีได้มากกว่า และฝ่ายภรรยาก็มักพอใจและยินยอมที่จะให้น้องสาวของตนมาเป็นภรรยาอีกคนของสามี ดังนั้นข้อความที่ว่า

น้องกุกามเตี้ยน้องเมียกามกุ หรือ ชอบเป็นผัวชั่วคราว จึงสะท้อนค่านิยมการมีเมียน้อยของผู้ชายไทยได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของเมียน้อยอีกได้แก่ **อาทิตย์นี้เมียน้อยจงไว้ ไม่มีเวลาไปหาเมียน้อย ผัวเปลอแล้วเจอกัน เซตปลอดเมียน้อย และ เมียบุญธรรม**

ซึ่งคำว่าเมียบุญธรรมนั้นเข้าใจว่าจะเป็นคำที่ลอกเลียนและดัดแปลงมาจากคำว่า บุตรบุญธรรม มากกว่า เนื่องจากคำว่าบุตรบุญธรรมนั้นจะมีความหมายที่แสดงถึงการรับเอาบุตรของคนอื่นมาเลี้ยงเสมือนว่าเป็นลูกตนในขณะที่ผู้ส่งสารก็คงอยากให้มีเมียบุญธรรม มีความหมายถึงการรับเอาภรรยาของบุคคลอื่นมาเป็นภรรยาของตนเช่นเดียวกัน แต่เนื่องจากตามกฎหมายและหลักศีลธรรมแล้วยังไม่ยอมรับการมีเมียบุญธรรม ดังนั้นเมียบุญธรรมในที่นี้จึงน่าเป็นแค่การเพลงคำขึ้นมาเพื่อเล่นกันสนุกๆ เท่านั้น

จ้างก็ไม่เซ็ดเบ็ดก็ไม่กลัว ข้อความดังกล่าวนี้คุณหญิงเต็มสิริ บุญยสิงห์ ได้ให้ถึงที่มาของข้อความดังกล่าวว่าในช่วงต้นปี 2532 นั้น ได้มีข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ ในกรณีที่เมียไม่สามารถทนความเจ้าชู้และการมีหลายบ้านของสามีของตนได้จึงได้เงื่อนไขวะเพศของสามีนำมาสับจนละเอียด และโยนให้เบ็ดกิน ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวได้เป็นที่กล่าวขวัญกันถึงเป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกันก็ได้มีกลุ่มชายผู้รักการเที่ยวกลุ่มหนึ่งเมื่อได้อ่านข่าวดังกล่าวแล้ว ก็ไม่ได้เกิดความกลัวเกรงขึ้นมาแต่ประการใด ยิ่งไปกว่านั้นยังได้ช่วยกันคิดข้อความที่ว่า **จ้างก็ไม่เซ็ดเบ็ดก็ไม่กลัว** นี้ขึ้นมาเพื่อต้องการประกาศให้ภรรยาได้ทราบว่าเป็นนอกจากพวกตนจะไม่กลัวแล้วพวกตนก็ยังจะเที่ยวกันต่อไป

2.3 การกล่าวถึงเรื่องบนเตียง ได้แก่ข้อความ

พีไม่ใช้โคเคนจะได้ซ่าส์จนหยุดสุดท้าย	ยิ่งตึกยิ่งเสียว
เครื่องพีลืบแรงม้าเครื่องน้องม៉ากี้ตัว	ตัวมันเล็กเลยเช็ทซ์จัด
เห็นผิวแล้วสู้เห็นชูแล้วซ่าส์	คุมกำเนิดเสียวชิครับทับจะได้ไม่ท้อง
มือเก่ามือใหม่ไม่สำคัญถ้าป้องกันด้วยถุงยาง	
ลุงไม่เคย	เช็ทซ์ไม่เคยปราณีใคร
เช็ทซ์ไม่เคยพลาด	จับดูก็รู้ว่าดี
ถึงเที่ยวบินน้อยแต่ไม่ด้อยกว่าดอนฮวน	ซี้ดสุดเสียวเธอมันเปรี้ยวเสียวความมรัลึ้ก

นอกจากนี้แล้วก็ยังมีส่วนที่กล่าวถึงเรื่องเพศและเรื่องบนเตียง ซึ่งลักษณะของการกล่าวถึงเรื่องเพศและเรื่องบนเตียงด้วยสติ๊กเกอร์นั้นจะมีอยู่ 2 ลักษณะด้วยกันคือ

2.3.1 จะเป็นการกล่าวถึงอย่างตรงไปตรงมา โดยที่ผู้รับสารไม่ต้องตีความหมายก็สามารถเข้าใจได้ทันทีว่าผู้ส่งสารกำลังกล่าวถึงเรื่องใดอยู่ ลักษณะเช่นนี้ผู้ส่งสารมักนิยมใช้คำที่บ่งบอกถึงเรื่องราวทางเพศโดยตรงเช่น คำว่า “เช็ทซ์” ดังเช่นในประโยคที่ว่า **เช็ทซ์ไม่เคยปราณีใคร เช็ทซ์ไม่เคยพลาด ตัวมันเล็กเลยเช็ทซ์จัด** หรือการใช้คำว่า “ทับ” เช่น **คุมกำเนิดเสียวชิครับทับจะได้ไม่ท้อง**

2.3.2 จะเป็นการกล่าวถึงโดยอ้อม โดยที่เมื่อเราแปลความหมายตามตัวอักษรแล้ว ก็จะได้ความหมายอย่างหนึ่ง ที่ไม่ได้ดูเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศหรือเรื่องราวบนเตียง แต่เมื่อตีความหมายแฝงที่ซ่อนอยู่แล้วกลับพบว่าข้อความดังกล่าวต้องการพูดถึงเรื่องเพศ ดังเช่นข้อความที่ว่า

ยิ่งตึกยิ่งเสียว ที่นอกจากจะให้ความหมายว่ายิ่งตึกตึกยิ่งน่ากลัวจากภัยในความมืดแล้วก็ยังให้สามารถให้ความหมายได้ต่อมาอีกถึงเรื่องบนเตียงได้อีกด้วย

นอกจากนี้ก็ยังมีส่วนข้อความในลักษณะนี้อีกเป็นจำนวนมาก อันได้แก่

เครื่องพีลืบแรงม้าเครื่องน้องม៉ากี้ตัว ลุงไม่เคย จับดูก็รู้ว่าดี พีไม่ใช้โคเคนจะได้ซ่าส์จนหยุดสุดท้าย

ซึ่งจากสติ๊กเกอร์ในเรื่องเพศนี้จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่แล้วผู้ส่งสารจะเป็นผู้ชายเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้สามารถสะท้อนให้เห็นรหัส (Code) ด้านสังคมของคนไทยได้ว่า

เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ผู้หญิงไม่ควรนำมาพูดหรือเปิดเผยในที่สาธารณะในขณะที่เพศชาย หากต้องการพูดถึงเรื่องเพศแล้วก็มีวิธีพูดเสียงเพื่อทำให้ดูไม่น่าเกลียดได้คือ การกล่าวโดยทางอ้อมแต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีสติ๊กเกอร์อีกบางข้อความ ได้แก่

เห็นผิวแล้วสู้เห็นชู้แล้วซาล์ จะเป็นการสื่อสารที่ให้ผู้ส่งสารที่เป็นผู้หญิงกลับกล่าวถึงเรื่องเพศอย่างเปิดเผย ลักษณะเช่นนี้จะตรงกับสิ่งที่เราเรียกว่า Countermyth หรือมายาคติที่มีลักษณะต่อต้านและตรงกันข้ามกับความเชื่อในสังคม

2.4 การให้คำแนะนำถึงวิธีการครองเรือน ได้แก่ข้อความ

ผัวอดอย่ากัดตอ	อยู่กับเมียหลวงอย่าควงเมียน้อย
กินเหล้าอย่าให้เมียรู้มีชู้อย่าให้ผิวเห็น	นมจากเต้าดีกว่าเหล้าจากกลม

ส่วนสติ๊กเกอร์ที่แนะนำถึงวิธีการครองเรือน ในเนื้อหานี้จะมีทั้งให้คำแนะนำกับสามีและให้กับภรรยา

ในส่วนที่เป็นการแนะนำแก่ภรรยา เราก็จะพบข้อความดังเช่น **ผัวอดอย่ากัดตอ** ซึ่งข้อความดังกล่าวนี้แผลงมาจากภาพยนตร์จีนเรื่องผัวกัดตอกัดตอ ในที่นี้ผู้ส่งสารคงต้องการให้ผู้รับสารที่เป็นภรรยาทุกคนให้รู้จักควบคุมสติอารมณ์ของตนเองไม่ให้โต้ตอบกลับขณะที่สามีกำลังโมโห

กินเหล้าอย่าให้เมียรู้มีชู้อย่าให้ผิวเห็น ข้อความดังกล่าวดูเป็นข้อความที่เป็นเสมือนคำแนะนำ แต่ในความเป็นจริงแล้วน่าจะเป็นการกล่าวถึงเพื่อความสนุกสนานกันมากกว่า เพราะข้อความดังกล่าวล้วนแล้วแต่เป็นการให้คำแนะนำให้ทั้งฝ่ายสามีและภรรยาแอบทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม

อยู่กับเมียหลวงอย่าควงเมียน้อย ก็จะมีลักษณะคล้ายข้อความดังกล่าวข้างต้นคือการกล่าวเพื่อความสนุกสนาน โดยการแนะนำให้สามีอย่างนำภรรยาน้อยมาแสดงตนต่อหน้าภรรยาที่บ้านเพราะอาจนำมาซึ่งความเดือดร้อนภายหลังได้

จากเนื้อหาในเรื่องผัวๆ เมียๆ ที่นำเสนอโดยผ่านสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้ จะเห็นได้ว่าสติ๊กเกอร์ดังกล่าวค่อนข้างที่จะนำเสนอภาพภรรยาว่าเป็นผู้หญิงที่น่ากลัวมีอุปนิสัยและรูปร่างหน้าตาในทางลบอย่างสิ้นเชิง ในขณะที่เดียวกันเราก็เห็นได้ว่า สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำ

สำนวนนี้ได้พยายามตอกย้ำและส่งเสริมการมีภรรยาน้อยเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่ฝ่ายภรรยาไม่สามารถหาทางออกโดยการมีคู่อย่างที่คุณชายทำได้ ทั้งนี้เพราะสังคมไทยยังไม่เปิดกว้างและยอมรับการนอกใจของผู้ที่ได้ขึ้นชื่อว่าเป็นเมียและเป็นแม่ได้ การมีคู่ของฝ่ายหญิงจึงดูว่าผิดจารีตประเพณีที่ดูมีความผิดมากกว่าฝ่ายชายหลายเท่าตัว

ลักษณะของการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนในที่นี้ จึงสามารถกล่าวได้ว่าผู้ส่งสารนิยมใช้การสื่อสารแบบ Expressive ผสมกับ Cognitive หากเป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพและอุปนิสัยใจคอของภรรยาของตนแล้วดังเช่นข้อความที่ว่า **ไปซาอุเสียมากกลับมาเสียเมียที่** นอกจากจะเป็นการบอกถึงลักษณะนิสัยของภรรยาตนที่มีจิตใจโลเลแล้ว สติ๊กเกอร์ดังกล่าวยังแสดงให้เห็นถึงอารมณ์แค้นแค้นและผิดหวังของผู้ส่งสารปนอยู่ด้วย แต่ถ้าหากผู้ส่งสารจะกล่าวถึงเมียน้อยนั้น ผู้ส่งสารมักจะไม่ค่อยแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ของตนแต่อย่างใด แต่มักจะใช้ข้อความที่เรียบๆ ไม่โลดโผนแต่อย่างใดดังเช่น **อาทิตย์นี้เมียน้อยจองไว้ และ ไม่มีเวลาไปหาเมียน้อย** เป็นต้น ซึ่งจะใช้วิธีการสื่อสารแบบ Cognitive แต่อย่างเดียว

3. กลุ่มเนื้อหาที่เป็นวาทกรรมในเรื่องครอบครัว

ในที่นี้พบว่า สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนได้นำเสนอเรื่องราวภายในครอบครัวอยู่น้อยมากมีปรากฏให้เห็นอยู่เพียง 1 ข้อความเท่านั้นคือ

พ่อจำเงินที่ซื้อเหล้าให้หนูซื้อข้าวเถอะ ซึ่งข้อความดังกล่าวที่จะเป็นการส่งสารโดยลูกสาวส่งถึงผู้รับสาร ที่มีหน้าที่และบทบาทเป็นพ่อในครอบครัวไม่เพียงใช้สติ๊กเกอร์แสดงให้เห็นถึงปัญหาความอดอยากภายในครอบครัวเนื่องจากพ่อผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวไม่มีความรับผิดชอบแล้ว แต่ยังต้องการใช้สติ๊กเกอร์ดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะนิสัยอย่างหนึ่งของผู้ชายไทยคือ การชอบดื่มเหล้าจนบางครั้งก็ได้เบียดเบียนเงินของครอบครัวเพื่อไปซื้อเหล้า ซึ่งลักษณะของสติ๊กเกอร์ดังกล่าวจะใช้วิธีการสื่อสารแบบ Cognitive ผสมกับ Interactive เพื่อเป็นการบอกกล่าวให้ผู้เป็นพ่อได้ทราบเรื่องราว ในขณะเดียวกันคำพูดของลูกสาวก็เป็นคำพูดเชิงขอร้องอ่อนน้อมให้พ่อมีปฏิกิริยาโต้ตอบกลับด้วย

4. กลุ่มเนื้อหาที่เป็นวาทกรรมในเรื่องการจลาจล การขบขัน และรอยนต์ ดั้งมี
รายละเอียดและเนื้อหาต่อไปนี้

4.1 การแสดงถึงลักษณะการขบขันของผู้ส่งสารหรือผู้ใช้ถนนคันอื่น ๆ ได้แก่ข้อความ

ห้ามปั่น	หลงทาง
ซาละวันพลัดถิ่น	ต้องขบขันพี่จำโปรดเห็นใจ
เห็นใจรถเข็นบ้าง	เครื่องมันแรง
มือชั้นนี้แล้ว	เจ็บใจมัยไอ้เต่าที่ถูกแซง
ทิ้งกุกะน่าดู	แรงตอนเมา
ไม่ได้ขวางทางใคร	คิดว่าแรงก็แข่งไปซิ
คิดว่าแรงมันต้องแข่งทางโค้ง	ดวงมาหน้าปากกล้ำมารองสมองมาไกล
ดีกว่าเดิน	เผ่านักชิง
หนึ่งเดียวคือข้า	ขบเล่นๆ เย็นๆ ไซ้
ขบขำวังขวาทำไมวะ	โธ่เอ๊ย นึกว่าชิง
แรดนี่มๆ	แข่งไม่ว่าปาดหน้าโดนตีน
รถพ่วงกูดูมันท่า	ขออภัยมือใหม่
เต่าทรงเกียรติ	เต่าสยามยามน้ำขอด
เต่าทางหลวง	จ้าวอินทรีย์
ขอใหม่หัดขี่	อินทรีย์ผงดฟ้า
ศิษย์พ่อเฉื่อย	มือใหม่เป็นเรื่องธรรมดา
มือเก่าเมาขบ	มือใหม่หน้าแก่
ขบมาได้ 5 วัน	รถเด็กอ่อน
ขบไม่เก่งแต่ความจำเป็นบังคับ	อ่อนซ้อมรถไปหน่อย
หัดลาก	วันนี้ไม่ยอมแข่งจะเก็บแรงไปตีกอล์ฟ
แม่สั่งว่าไม่ให้แข่งกับคนแปลกหน้า	เต่าคลาน
จะรีบเล่นกันไปไหน	วิ่งเล่นรับลม
เสียวตุ๊ด	ตุ๊ดซ้ำใครอย่าแตะ
บ้านทำยนะรู้จักมัย	ตุ๊ดพื้นที่ที่สำคัญกว่า

ชอกแซก	หน่วยกล้าตาย
ขอโทษผมเปล่าๆ	ขอโทษจนกริ๊บเหมือนกันคะ
มอเตอร์ไซค์รับจ้าง	รถเมล์อย่างซาส์ถ้ามินิบัสขอซึ่ง
นายกชวณยังหลีกภัยที่เป็นใครไม่หลีกผม	
ขับรถเร็วไปป่าช้ากินยาฆ่าเห่าแก่บ่น	ขับรถเร็วเห่าแก่ว่าขับรถช้าโก๋บ่น

สติ๊กเกอร์ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะการขับขี่ของผู้ส่งสารสามารถแยกเป็นกลุ่มหลักๆ ได้ 7 กลุ่มดังนี้คือ

4.1.1 สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนที่แสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารขับรถไม่คล่อง ไม่เก่ง ขาดความชำนาญข้อความที่พบ โดยการใช้คำว่า “มือใหม่” “หัด” และ “อ่อนซ้อม” มาเป็นคำแสดงอาการเพื่อให้ผู้รับสารได้เข้าใจถึงลักษณะการขับขี่ของตน

ขอกภัยมือใหม่ มือใหม่หัดขี่ มือใหม่เป็นเรื่องธรรมดา มือใหม่หน้าแก่
 ขับมาได้ 5 วัน รถเด็กอ่อน หัดลาก หัดคลาน ขับไม่เก่งแต่ความจำเป็นบังคับ อ่อนซ้อมรถไปหน่อย

4.1.2 สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนที่แสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารขับรถคล่องแคล่ว มีความชำนาญ ข้อความที่พบจะได้แก่

มือชั้นนี้แล้ว มืออาชีพ

4.1.3 สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนที่แสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารขับรถเร็วและผู้ส่งสารไม่ได้เจตนาที่จะไปทำความเดือดร้อนให้ใคร ดังนั้นหากไม่จำเป็นผู้รับสารก็ไม่ควรที่จะเล่นเข้ามาใกล้เพราะอาจเกิดอันตรายได้ด้วยข้อความที่ว่า

ชอกแซก เครื่องมันแรง มือเก่าเมาขับ หน่วยกล้าตาย ขอโทษผมเปล่าๆ
ขอโทษจนกริ๊บเหมือนกันคะ เฒ่านักซึ่ง หนึ่งเดียวคือช้า แรงตอนเมา รถเมล์อย่างซาส์ถ้ามินิบัส
 ขอซึ่ง นอกจากนี้ยังมี

นายกชวณยังหลีกภัยที่เป็นใครไม่หลีกผม เป็นการบอกให้ผู้รับสารหลีกทางให้รถของผู้ส่งสารโดยใช้วิธีการนำนามสกุลของท่านนายก ชวณ หลีกภัย มาเล่นคำ

ดวงมาหน้าปากกล้ามารองสมองมาไหล เป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารไม่เคยกลัวความตาย หากจะต้องเกิดจากการขับรถเร็วทั้งนี้ผู้ส่งสารขับโดยอาศัยวิธีวัดดวงมาโดยตลอด

4.1.4 สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนที่แสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารนั้นขับรถช้าและกลัวการเกิดอุบัติเหตุดังนั้นผู้รับสารก็ไม่ควรที่จะขับรถเข้ามาใกล้รถของผู้ส่งสารจนเกินไปและหากคิดจะแซงก็สามารถทำได้ ข้อความที่พบจะได้แก่ข้อความที่ว่า

ต้องขับช้าที่จำโปรดเห็นใจ เห็นใจรถเข็นบ้าง ไม่ได้ขวางทางใครแข่งเลยพี่ จะรีบแล่นกันไปไหน วิ่งเล่นรับลม ขับเล่นๆ เย็นๆ ไซ้ คิขย์พ่อเหมื่อย ตูดข้าใครอย่าแตะ บั้นท้ายนะรู้จักมั๊ย ตูดพี่นี่ที่สำคัญกว่า เสียวตุต

นอกจากนี้ก็ยังมียังมีข้อความในสติ๊กเกอร์อีกเป็นจำนวนมาก ที่นิยมใช้คำว่า “เต่า” เพื่อให้ผู้รับสารได้เห็นภาพได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเต่ายังเป็นสัญลักษณ์ (symbol) ของความอืดอาดและเชื่องช้าอีกด้วยเช่นการใช้คำว่า เต่าคลาน เต่าทรงเกียรติ เต่าทางหลวง เต่าสยามยามน้ำขอด เป็นต้น

4.1.5 สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนที่แสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารขับรถแบบลั้งเลใจ อันอาจเนื่องมาจากการหลงทางหรือตัดสินใจไม่ถูกว่าจะต้องขับช้าหรือเร็วดี ดังจะพบข้อความที่ว่า **หลงทาง ชาละวันพลัดถิ่น ขับรถเร็วไปป่าช้าขับรถช้าเท่าแก่บ่น ขับรถเร็วถ้าแก่กว่าขับรถช้าโก๋บ่น**

4.1.6 สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนที่แสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารขับเร็วและต้องการท้าทายให้ผู้อื่นมาประลองความเร็วด้วยกันเช่น **คิดว่าแรงก็ลองแข่งคูชิ คิดว่าแรงมันต้องแข่งทางโค้ง คิดว่าแรงก็แข่งไปซิ โธ่เอ๊ย นึกว่าชิง เจ็บใจมั๊ยไอ้เต่าที่ถูกแซง**

4.1.7 สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนที่แสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารขับรถเร็วแต่ไม่ยอมที่จะแข่งด้วย เช่น **แม่สั่งว่าไม่ให้แข่งกับคนแปลกหน้า และ วันนี้ไม่ยอมแข่งจะเก็บแรงไปตีกอล์ฟ** ซึ่งข้อความหลังนั้นคำว่าตีกอล์ฟในที่นี้นอกจากหมายถึงการเล่นกีฬาแล้ว คำว่าตีกอล์ฟยังถูกใช้เป็นรหัส (Code) ที่เป็นที่รู้จักกันในหมู่นักชกที่เป็นนักเที่ยวว่าหมายถึงการไปเที่ยวผู้หญิง ฉะนั้นในที่นี้ผู้ชายที่ชอบออกไปเที่ยวนอกบ้านแล้วกลับมาบ้านตอนดึกโดยหาข้อแก้ตัวโดยหลอกภรรยาว่า ไปเล่นกอล์ฟมาอยู่เสมอ

4.2 ปัญหาในการจราจรและการขับที่ ได้แก่ข้อความ

หลงทางเสียเวลาหลงรัชดาติดเหม่งจ่าย ไฟแดงนี้ 55 ไฟแดงหน้าเซียดพอดี

ถึงแยกหน้าอย่าผยองไอ้หัวบึงปองมันแอบอยู่

เหาะได้เหาะไปนานแล้ว

ไฟเขียวแล้วปลุกด้วยนะ

ชั่วหรือดีมีหรือจนไม่พันรตติด	ขอเถาะจำนี่ค่านมลูก
ถนนสายนี้มีแต่รอยไถ	ด้านนี้ 25 ด้านหน้า 500
หมวดกับจำไม่เมตตามมกั้ตรมใจ	ช่วย บอกแล้วว่าอย่าไปกรุงเทพรถมันติด

สติ๊กเกอร์ที่มีเนื้อหาแสดงปัญหาการจราจรและการขับซึ่ ซึ่งปัญหาที่พบได้ในที่นี้จะมียู่ด้วยกัน 2 ปัญหาใหญ่คือ

4.2.1 ปัญหาการจราจรติดขัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งตามเมืองหลวง ซึ่งสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนก็สามารถสะท้อนให้เห็นปัญหาดังกล่าวได้ โดยที่เราจะพบข้อความที่ว่า

ชั่วหรือดีมีหรือจนไม่พันรตติด ที่ได้แสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าจะเป็นคนที่มีฐานะเช่นไรในสังคมก็ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงปัญหาการติดขัดนี้ได้พัน

เหาะได้เหาะไปนานแล้ว แสดงให้เห็นว่าการจราจรนั้นติดขัดมากจนทำให้ผู้ส่งสารเกิดความรู้สึกขึ้นมาว่า หากตนสามารถเหาะได้ก็คงเหาะหนีจากบริเวณนี้ไปนานแล้ว

หลงทางเสียเวลาหลงรัชดาติดเหม่งจ่าย ในที่นี้จะเป็นการนำคำว่า “หลง” มาเล่นโดยที่ผู้ส่งสารได้เปรียบเทียบให้เห็นว่าการขับรถหลงทางยังทำให้เสียเวลาแล้วการหลงเข้าไปในถนนรัชดาบริเวณสี่แยกเหม่งจ่ายก็สามารถเจอปัญหาการจราจรติดขัดได้เช่นเดียวกัน

ไฟเขียวแล้วปลุกด้วยนะ และ ไฟแดงนี้55ไฟแดงหน้าแซยิดพอดิ ทั้งสองข้อความนี้ นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงปัญหาการติดขัดแล้วยังแสดงให้เห็นว่าการติดไฟแดงในแต่ละครั้งนั้นใช้เวลานานมากจนสามารถนอนหลับได้ หรือในขณะที่ข้อความว่า **ไฟแดงนี้ 55 ไฟแดงหน้าแซยิดพอดิ** จะเป็นการนำอายุของผู้ส่งสารมาเปรียบเทียบให้เห็นถึงระยะเวลาที่ติดไฟแดงว่านานมาก แค่ช่วงหนึ่งไฟแดงก็กินเวลาถึงเกือบจะฉลองงานวันเกิดครั้งใหม่ได้พอดิ

ซึ่งในที่นี้เราจะเห็นรหัส (Code) ทางตรรกศาสตร์ หรือ Logical Code ด้านสัญญาณไฟจราจรอันเป็นรหัสสากลอันเป็นที่ยอมรับของทุกชาติทุกภาษาว่า ไฟเขียวนั้นหมายถึงการแสดงสัญญาณอนุญาตให้รถเคลื่อนไปบนท้องถนนได้ ส่วนไฟแดงเป็นสัญญาณเตือนให้รถทุกคันหยุดการนำสัญญาณไฟจราจรมาใช้กับสติ๊กเกอร์นี้จึงไม่จำเป็นต้องอธิบายความมาก แต่ผู้รับสารก็สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อออกมาได้เป็นอย่างดีโดยอัตโนมัติ

นอกจากนี้ก็ยังมียุ่ข้อความที่เกี่ยวกับรถติดอีกอันได้แก่

ยิ้มๆ ไว้อีกไม่ไกลถึงแล้ว ที่ใช้เพื่อปลอบใจผู้ขับขี่รถยนต์บนท้องถนนไม่ให้หงุดหงิดไปเสียก่อน และ **ช่วย บอกแล้วว่าอย่าไปกรุงเทพมหานคร** ซึ่งคำว่าช่วยในที่นี้เป็นคำภาษาอีสาน ทำให้เราทราบได้ทันทีว่าผู้ส่งสารดังกล่าวนี้เป็นคนอีสานที่แม้แต่คนต่างจังหวัดเองก็ยังมีรู้สึกเบื่อกับปัญหาจราจรติดขัดในกรุงเทพฯ เช่นเดียวกัน

ดังนั้นรหัส (Code) ที่พบข้างต้นทั้งหมดนี้จึงเป็นรหัสทางสังคมเกี่ยวกับรถติดที่เป็นที่รู้จักกันระหว่างคนที่อยู่ในสังคมเมือง ที่ร่วมเผชิญปัญหาเดียวกันอยู่ทั้งเช้าและเย็นอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงนี้ได้พ้น

4.2.2 ปัญหาเรื่องการรีดไถของเจ้าหน้าที่ ดังเช่นข้อความที่ว่า

ถนนสายนี้มีแค่อ้อยไถ และ ด่านนี้ 25 ด่านหน้า 500 ทั้งสองข้อความต่างแสดงให้เห็นถึง การปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ที่คอยจะตั้งด่าน และเรียกเก็บเงินจากยานพาหนะชนิดต่างๆที่ผ่านไปมาบนท้องถนน นอกจากนี้ทั้งสองข้อความยังเป็นข้อความที่มีความหมายแฝงไปด้วยการประชดประชันเสียดสีของผู้ส่งสาร โดยเฉพาะข้อความที่ว่า **ด่านนี้ 25 ด่านหน้า 500** ได้กล่าวเสียดสีว่า หากไม่ยอมจ่ายเงินในกับด่านนี้แล้วด่านหน้าก็ต้องโดนเรียกเก็บอีกและจะมากกว่านี้อีกหลายเท่า

ถึงแยกหน้าอย่าผยองไอ้หัวปิงปองมันแอบอยู่ ในที่นี้คำว่าหัวปิงปอง ทำให้เราเข้าใจได้ทันทีว่าผู้ส่งสารต้องการหมายถึงใครและคำว่าแอบนั้นยังสามารถให้ความหมายในทางลบในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ได้อีก เพราะหากเจ้าหน้าที่เหล่านี้บริสุทธิ์ใจจริงก็คงไม่ต้องแอบจ้องจับรถที่ทำผิดกฎจราจรแต่ควรจะยื่นออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัด

ขอเถอะจำนี่ค่านมลูก และ หมวดกับจำไม่เมตตามมกัตรมใจ ต่างก็เป็นข้อความที่อ่อนนวยงามขอความเห็นใจจากเจ้าหน้าที่ ซึ่งในขณะเดียวกันก็ยังสามารถสะท้อนให้เห็นปัญหาการรีดไถของเจ้าพนักงานได้เช่นเดียวกัน

รหัส (Code) ทางสังคมที่เห็นได้จากสติ๊กเกอร์ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดนี้จะได้แก่ความไม่เที่ยงตรงของเจ้าพนักงานที่พบอยู่ได้บ่อยครั้งในสังคมเมืองทั่วไป

4.3 **การให้คำแนะนำในการขับขี่และการใช้ยานพาหนะ** ได้แก่ข้อความ

ชนแล้วไม่หนีคือคนที่อยากติดคุก	ชีวิตจะปลอดภัยถ้าใส่ใจกฎจราจร
สละเลือดให้กาชาดดีกว่าเสาดถนน	เมาเหล้าแค่ขับช้าเมยาม้าลงข้างทาง

ยาม้ามั่นขมดีมนมดีกว่า	ดินผิดีกว่าแน่ไม่เคยแก่ตาย
ใช้เสียงแตรไม่มีเหตุเหมือนผีเปรตขอส่วนบุญ	
ขับรถเร็วถึงป่าช้ากินยาม้าถึงตาย	แข่งช้ายระวังตายอนาถ
อย่าแข่งทางโค้ง	ทางเรียบมันคงทางโค้งมันใจ
ขับรถเสียเวลาสักนิตชีวิตปลอดภัย	ยิ้มๆ ไว้อีกไม่ไกลก็ถึงแล้ว
ขับรถช้าเหวดาคุ้มครองขับรถคะนองผิของเฝ้าป่าช้า	
ขับรถเปลี่ยนเลนแดนนรก	ตูดซ้ำไครอย่าแตะ
ตูดพื้นที่สำคัญกว่า	บันทายนะรู้จักมัย

สติเกอร์ที่ให้คำแนะนำในการขับขี่ และการใช้ยานพาหนะเนื้อเรื่องที่กล่าวถึงในที่นี้จะมียุ่ด้วยกัน 2 เรื่องด้วยกันคือ

4.3.1 การเตือนให้ขับรถโดยรักษากฎจราจรโดยเคร่งครัดโดยเฉพาะหากขับรถเร็วหรือขับด้วยความประมาทแล้วก็อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ ซึ่งลักษณะการเตือนภัยดังกล่าวจะได้แก่ข้อความที่ว่า

**ชีวิตจะปลอดภัยถ้าใส่ใจกฎจราจร ทางเรียบมันคงทางโค้งมันใจ ขับรถเสียเวลา
สักนิตชีวิตปลอดภัย อย่าแข่งทางโค้ง แข่งช้ายระวังตายอนาถ ดินผิดีกว่าแน่ไม่เคยแก่ตาย
สละเลือดให้กาชาดดีกว่าสาถนน ขับรถช้าเหวดาคุ้มครองขับรถคะนองผิของเฝ้าป่าช้า
ใช้เสียงแตรไม่มีเหตุเหมือนผีเปรตขอส่วนบุญ**

4.3.2 การเตือนไม่ให้กินยาม้าขณะขับขี่ โดยการใช้ข้อความที่ว่า

**เมาเหล้าแค่ขับช้าเมายาม้าลงข้างทาง ยาม้ามั่นขมดีมนมดีกว่า ขับรถเร็วถึงป่าช้า
กินยาม้าถึงตาย**

“ยาม้า” ในที่นี้จึงสามารถเป็นเสมือนสัญลักษณ์ (Symbol) คู่กับผู้ขับขี่รถบรรทุก และหากรายใดก็ตามกินเข้าไปแล้วก็มักจะทำให้เกิดอุบัติเหตุตามมาอยู่ทุกครั้งเช่นเดียวกัน

ในขณะเดียวกันเราก็สามารถพบข้อความที่มีลักษณะเป็น Countermyth หรือมายาคติที่มีลักษณะสวนทางกับความคิดความเชื่อของคนในสังคมได้ดังเช่นข้อความที่ว่า **ชนแล้วไม่หนีคือคนดีที่อยากติดคุก** ทั้งนี้เพราะข้อความดังกล่าวแทนที่จะมุ่งเน้นให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะรักษากฎจราจรยอมรับผิดเมื่อได้กระทำความผิดแล้วกลับขยุ่งส่งเสริมให้ผู้ขับขี่หลบหนีแต่อย่างไรก็ตาม

พฤติกรรมดังกล่าวก็มีจริงและเกิดขึ้นให้เห็นในสังคมไทยอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะกับผู้ที่ซบซึ้ง
 ทรูรับจ้างแล้วเมื่อทำผิดก็มักจะหลบหนีเอาตัวรอดทันที

จากเนื้อหาในเรื่องการซบซึ้ง การจรรยา และ รถยนต์นั้นจะเห็นได้ว่า ในที่นี้สติ๊กเกอร์
 ประเภทถ้อยคำสำนวนมักจะแสดงให้เห็นถึงลักษณะของการซบซึ้งของผู้ส่งสารในแบบต่างๆ ปัญหา
 การจรรยา ปัญหาการรีดไถของเจ้าพนักงานและคำแนะนำในการซบซึ้งซึ่งสิ่งหนึ่งที่สังเกตเห็นได้จาก
 การบอกลักษณะการซบซึ้งของผู้ส่งสารนั้น ผู้ส่งสารมักจะเลือกใช้คำหรือข้อความที่สั้นๆ มีแค่
 3-4 พยางค์เท่านั้นและไม่นิยมแต่งเป็นคำคล้องจองเหมือนกับสติ๊กเกอร์ ที่กล่าวถึงเนื้อหา
 เรื่องอื่นๆ แต่อย่างไรก็ตามการใช้ข้อความที่ว่า **หัดคลานชอกแซก รถเด็กอ่อน** ซึ่งการใช้คำ
 ที่สั้นและไม่เป็นเยื่อเช่นนี้จะส่งผลดีให้ผู้รับสารเมื่อสารนั้นแล้วก็จะเข้าใจได้ตรงประเด็นทันที
 วิธีการสื่อสารเพื่อแสดงถึงลักษณะการซบซึ้งในแบบต่างๆ ของผู้ส่งสารในที่นี้จึงมีลักษณะใกล้เคียง
 กับการสื่อสารแบบ Cognitive มากที่สุด ส่วนในด้านของการใช้สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวน
 เพื่อแสดงถึงปัญหาการจรรยาและการรีดไถเจ้าพนักงานนั้นผู้ส่งสารส่วนใหญ่นิยมใช้วิธีการสื่อสาร
 แบบ Cognitive ผสมกับ Expressive อาทิเช่นข้อความที่ว่า **ถึงแยกหน้าอย่าผยองไอ้หัวปึงปอง
 มันแอบอยู่** นอกจากจะเป็นการให้ข่าวสารแล้วในขณะเดียวกันก็ยังมี การแสดงให้เห็นถึงความ
 ไม่พอใจเป็นอย่างมากของผู้ส่งสาร จนถึงกับใช้สรรพนามเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจจรรยาว่า มัน และ
 คำว่าไอ้หัวปึงปอง เป็นต้น

ส่วนในการให้คำแนะนำในด้านการซบซึ้งนั้น จะใช้วิธีการสื่อสารทั้งสามแบบปนกันไป
 คือ Interactive Cognitive และ Expressive เช่น **แข่งข้ายระวังตายอนาจ** ที่เป็นข้อความที่
 นอกจากจะเป็นการบอกข่าวสารโดยการสอดแทรกอารมณ์ลงไป เพื่อให้ไปกระทบใจของผู้รับสาร
 แล้วยังต้องการให้ผู้รับสารปฏิบัติตามข้อความในสติ๊กเกอร์ด้วย

5. กลุ่มเนื้อหาเหตุการณ์ในเรื่องการประกาศและแสดงสถานภาพ ดังมีรายละเอียด
 และเนื้อหาต่อไปนี้

5.1 การประกาศให้เห็นถึงลักษณะของผู้ส่งสาร ได้แก่ข้อความ

เจ็ดวันอาบน้ำหนเดียว	โต้เตผู้น่ารัก
คูใจสุจินดา	ปอดแหก
แหกคอก	หนุ่มสยาม

ขวัญใจลึบลื้อ
 ยังไม่สิ้นกลิ่นน้านม
 ชีวิตเบื่อนฝุ่น
 ชีวิตโหดมๆ
 อยากกินรินเอาอยากเมารินเอง
 รักสงบ
 เมาเม่งทุกวัน
 บ้าแต่ว่าไม่โง่
 นางอาย
 ้วยดิบ
 ราชฎรเต็มชั้น
 หน่วยกู่หนี
 ลื่น
 ข้ามมาคนเดียว
 ใจไม่เดียนพอ
 เท่ไม่รอใคร
 ไม่เท่แต่มีแตก
 เท่แต่ไม่มีแตก
 หัวมันแข็ง
 ไม่ต้องมองหอรอกlungแก่แล้ว
 ผู้ชนะทุกทิศ
 โก่แก่
 ไม่ใช่ผู้วิเศษ
 สู้ตายค่ะ
 ผู้ชายใจดี
 ไร้คู่
 ไร้ตีนโต

ยังไม่สิ้นกลิ่นสุรา
 ทำงานลูกเดียวเที่ยวสองลูก
 ชีวิตบัดซบ
 นายกระจอก
 มือใหม่หัดเมา
 เป็นหนึ่งมาตลอด
 นิสิตสุรสาชาวเหล้า
 รักก็เอาเมาก็ชอบ
 ลูกขุนแผน
 คนดิบ
 บริษัทพินแล้วทิ้งไม่จำกัด
 หน่วยกู่ภัย
 ใจง่าย
 เทพบุตรที่โลกลืม
 ชายไร้สาร
 แต่งกับงาน
 เล็กพริกขี้หนู
 รับแก้มैयाเก่าเมียแก่
 กระล่อน
 รับสอนก่อนวิวาห์
 กินเที่ยวเสียวตลอด
 ต้อยนุ้ย
 อีตัวไม่ยุ่งมั่งแต่งงาน
 รกร่วมมอกตัณญู
 ไม่มีปัญหา
 เลอะเลือน
 แก่แต่ยังมีไฟ

ชายอิสระ
เกียร์มัว

ไอ้หนุ่มเทอร์โบ

ในการแสดงถึงลักษณะที่เป็นอยู่ของผู้ส่งสารนั้น โดยทั่วไปแล้วผู้ส่งสารจะเลือก
ลักษณะประจำตนที่เด่นๆอันใดอันหนึ่งขึ้นมาเพียงอย่างเดียว เพื่อนำมาแจ้งให้ผู้รับสารอื่น
ได้รับทราบโดยผ่านสติ๊กเกอร์ เช่น

หากผู้ส่งสารเป็นคนชอบดื่มเหล้าแล้วก็มักจะใช้ข้อความที่ว่า **เมาเม่งทุกวัน มือใหม่
หัดเมา รักก็เอาเมาก็ชอบ และ นิลิตสุราสาขาวงเหล้า เป็นต้น**

ซึ่งข้อความที่ว่า **นิลิตสุราสาขาวงเหล้า** นี้ยังสามารถแสดงให้เห็นถึงการเล่นคำของ
ผู้ส่งสารที่ได้นำคำว่า “นิลิตจุฬา” มาแปลงเป็นคำใหม่โดยเลือกใช้คำที่มีเสียงใกล้เคียงอย่าง “สุรา”
มาแทนและต่อท้ายด้วยการบ่งบอกถึงสาขาวิชาที่ผู้ส่งสารมีความถนัดซึ่งในที่นี้ก็คือ สาขาขาวงเหล้า
เพื่อเป็นการย้าให้ผู้รับสารได้รับรู้ว่าตนนั้นชอบการดื่มเหล้าเป็นชีวิตจิตใจ การเป็นผู้มีอายุ
แต่ก็ยังรักการเที่ยวสนุกอยู่จะใช้ข้อความที่ว่า **แก่แต่ยังมีไฟ โกะแก่**

การเป็นคนหมกมุ่นอยู่กับการทำงานโดยไม่สนใจเรื่องอื่น **แต่งกับงาน อีตัวไม่ยุ่งมุง
แต่งาน**

การเป็นคนกระล่อน **กระล่อน และ ลิ่น**

การเป็นคนใจดี ด้วย **ผู้ชายใจดี**

การเป็นคนหนุ่มยังไม่มีพันธะ **ชายอิสระ และ ข้ามาคนเดียว**

การแจ้งให้ทราบว่าเป็นคนมีอายุแล้ว **วัยตึก ผู้เฒ่า ไม่ต้องมองหอรอกลุงแก่แล้ว**

การเป็นคนชอบเที่ยวมากกว่าทำงาน **ทำงานลูกเดียวเที่ยวสองลูก**

การเป็นคนซึ่กั้ว **ปอดแหก**

การเป็นคนอ้วนท้วน **ต้วนน้อย**

การเป็นคนรักสันติ **รักสงบ**

การเป็นคนเท่ **เท่ไม่รอใคร เท่แต่ไม่มีแดก**

การเป็นคนที่มีชีวิตรัดทน **ชีวิตโทรมๆ ชีวิตบัดซบ ชีวิตเปื้อนฝุ่น**

การเป็นผู้ชนะมาโดยตลอด **ผู้ชนะทุกทิศ เป็นหนึ่งมาตลอด**

นอกจากนี้แล้วยังมีข้อความที่บอกถึงลักษณะของผู้ส่งสารอื่นๆ อีกคือ

ยังไม่สิ้นกลิ่นสุรา และ **ยังไม่สิ้นกลิ่นกัญชา** ซึ่งน่าจะเป็นข้อความที่แผลงมาจากข้อความที่ว่า **ยังไม่สิ้นกลิ่นน่านม** โดยที่**ยังไม่สิ้นกลิ่นน่านม**นั้น จะเป็นคำกล่าวของผู้ที่มีวิญญูและคุณวุฒิที่เหนือกว่าใช้เรียกผู้ด้อยกว่า เพื่อเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นว่าบุคคลผู้นั้นยังไร้เดียงสาและอ่อนต่อโลกอันเปรียบเสมือนเด็กที่เพิ่งหย่านมได้ไม่นานในขณะที่ **ยังไม่สิ้นกลิ่นกัญชา** และ **ยังไม่สิ้นกลิ่นสุรา** นั้นถึงแม้ว่าจะมีโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เหมือนกับ**ยังไม่สิ้นกลิ่นน่านม**ก็ตาม แต่ในด้านความหมายแล้วข้อความทั้งสองกลับให้ความหมายในทางลบอย่างสิ้นเชิง เพราะ **ยังไม่สิ้นกลิ่นกัญชา**และ**ยังไม่สิ้นกลิ่นสุรา**จะหมายถึงคนที่เอนกต่อโลก และลุ่มหลงในสิ่งเสพติด

ไม่มีปัญหา เป็นคำที่ได้มาจากวาทะของนักการเมืองผู้หนึ่งที่มักจะพูดคำๆ นี้อยู่เสมอ คำว่า**ไม่มีปัญหา**นี้จะแสดงให้เห็นถึงลักษณะของผู้ส่งสารได้ว่าเป็นคนที่สบายๆ สามารถฝ่าฟันอุปสรรคไปได้ได้อย่าง**ไม่มีปัญหา**

ลูกขุนแผน ในที่นี้ผู้ส่งสารคงไม่ต้องการหมายความว่าตนนั้นเป็นลูกของขุนแผนจริงๆ แต่คงต้องการที่จะเปรียบเทียบลักษณะนิสัยของตนกับลักษณะนิสัยของขุนแผนว่ามีความเจ้าชู้ไม่แพ้กัน การใช้สติกเกอร์ในที่นี้จึงเป็นการเชื่อมโยงเนื้อหาของสติกเกอร์จากวรรณคดีของไทย

รหัส (Code) ในที่นี้จึงเป็นรหัสทางสุนทรียศาสตร์ (Aesthetic Code) ที่เชื่อมโยงเอาวรรณคดีพื้นบ้านในเรื่องขุนช้างขุนแผนเข้ามาใช้ประกอบในข้อความของสติกเกอร์

สู้ตายคะ เป็นข้อความที่นำมาจากเพลงของ สุนิสา สุขบุญสังข์ คำว่าคะ ทำให้เรารู้ว่าผู้ส่งสารนั้นเป็นผู้หญิง ในที่นี้สติกเกอร์ดังกล่าวจึงมีความหมายถึงการสู้เต็มที่ สู้จนสุดใจ อย่างไรก็ตามข้อความดังกล่าวก็จะมีลักษณะที่เป็น *Countermyth* ไปในเวลาเดียวกันด้วย ทั้งนี้เพราะตามความคิดของคนไทยแล้วลูกผู้หญิงควรจะเป็นเพศที่มีความอ่อนหวานมีความเป็นกุลสตรีอยู่ในตัวเอง แต่ผู้ที่จะมีความกล้าหาญเข้มแข็งและมีความมั่นใจในตัวเองน่าจะเป็นลูกผู้ชายมากกว่า

5.2 การแสดงสถานภาพทางสังคม ได้แก่ข้อความ

ลูกชายตัวแสบ	ลูกชายคนโต
ลูกโหน	ลูกชายคนโปรด
ลูกนอกกฎหมาย	ลูกเมียน้อย
ผิวของแม่	ผิวมือสอง

กำพร้าเมีย

กำพร้าผัว

ผัวบุญธรรม

เมียบุญธรรม

ดวงใจแม่

หลานย่าโม

การแสดงสถานภาพทางสังคม สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนที่บอกถึงสถานภาพทางสังคมนั้น โดยมากมักจะแจ้งให้ผู้รับสารทราบว่าตนนั้นมีบทบาทและมีความสำคัญอย่างไรในครอบครัว เช่นสติ๊กเกอร์ที่ว่า ลูกชายตัวแสบ ลูกชายคนโต ทำให้เราทราบได้ว่าผู้ส่งสารมีฐานะเป็นลูกชายในครอบครัว

ลูกโหน การเป็นลูกคนเดียวของบ้าน

ดวงใจแม่ ลูกชายคนโปรด การเป็นลูกที่รักของพ่อแม่ ซึ่งคำว่า **ดวงใจแม่** ยังเป็นคำที่มาจากชื่อของภาพยนตร์จีนอีก

ลูกนอกสมรส **ลูกเมียน้อย** **ลูกนอกกฎหมาย** การเป็นลูกที่เกิดจากภรรยาที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

ผัวบุญธรรม ก็จะมีลักษณะคล้ายคำว่าเมียบุญธรรม คือเป็นคำที่ดัดแปลงมาจากคำว่าลูกบุญธรรม ผัวบุญธรรมในที่นี้จึงหมายถึงผู้ที่เป็นผู้รับบุญของผู้อื่น

กำพร้าเมีย นอกจากทำให้ทราบว่าผู้ส่งสารกำลังไร้ภรรยาแล้วสติ๊กเกอร์ข้อความดังกล่าวยังได้ใช้เพื่อเรียกร้องขอความเห็นใจจากผู้รับสารเพื่อให้ผู้รับสารเข้ามาทดแทนในสิ่งที่ตนกำลังขาดอยู่

ผัวมือสอง แสดงให้เห็นว่าชายผู้นั้นได้ผ่านการแต่งงานมาแล้วก่อนที่จะมาอยู่กับผู้หญิงคนปัจจุบัน

หลานย่าโม ข้อความดังกล่าวผู้ส่งสารคงจะไม่ได้มีศักดิ์เป็นหลานของท้าวสุรนารี โดยจริง แต่การใช้ข้อความดังกล่าวก็เพื่อแสดงว่าผู้ส่งสารนั้นมีความเคารพท้าวสุรนารี และอีกนัยยะหนึ่งก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนนั้นเป็นลูกหลานของชาวนครราชสีมาซึ่งมีอนุสาวรีย์ของท้าวสุรนารีตั้งประดิษฐานอยู่

5.3 บอกเชื้อชาติ ได้แก้อ้อความ

กูไม่รู้กูเป็นลาว	เห็นกูเป็นลาวจับเข้าจับเย็น
ดีใจจ้งคั่นหลังก็ลาว	เป็นลาว 30 %
ถอยไปสูกูเป็นลาว	

การแสดงเชื้อชาติ สิ่งที่น่าสังเกตในเรื่องเชื้อชาติจากสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้ก็คือ ในสติ๊กเกอร์จะมีการกล่าวถึงเชื้อชาติลาวมากและบ่อยครั้งมากที่สุด ดังที่เราจะเห็นได้จากข้อความต่อไปนี้ที่ว่า

เป็นลาว 30 % กูไม่รู้กูเป็นลาว ถอยไปสูกูเป็นลาว เห็นกูเป็นลาวจับเข้าจับเย็น และ ดีใจจ้งคั่นหลังก็ลาว

ทั้งนี้ในส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะประเทศลาวเป็นเสมือนประเทศบ้านพี่เมืองน้องที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประเทศไทยมาช้านาน และในอีกส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะมายาคติ (Myth) ของคนไทยที่มีต่อคนลาวว่าคนลาวนั้นยังด้อยทั้งการศึกษาและเศรษฐกิจกว่าไทยอยู่มากและยิ่งนำไปเปรียบเทียบกับชาวจีนที่ก็เข้ามาตั้งรกรากในประเทศไทยแล้วเราจะเห็นได้ว่าคนลาวสามารถตั้งตัวได้น้อยมากแม้แต่ในปัจจุบันอาชีพที่คนลาวประกอบก็เป็นเพียงแค่กรรมกรและคนขับรถรับจ้างเท่านั้นดังนั้นในสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้ เชื้อชาติลาวจึงถูกนำมาถึงล้อเลียนและสร้างความขบขันอยู่เสมอ

ในขณะที่ข้อความในสติ๊กเกอร์ที่ว่า **เห็นกูเป็นลาวจับเข้าจับเย็น และ ดีใจจ้งคั่นหลังก็ลาว** นั้นสามารถสะท้อนความรู้สึกนึกคิดของคนลาวได้ว่า **เห็นกูเป็นลาวจับเข้าจับเย็น** เป็นการแสดงความน้อยเนื้อต่ำใจของผู้ส่งสารที่คนรอบข้างมักฉวยโอกาสตักตวงผลประโยชน์จากพวกตนเสมอแม้แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อเห็นว่าผู้ขับรถเป็นลาวก็มักจะเรียกให้หยุดเพื่อตรวจ หรือโดนตั้งข้อหาอยู่เป็นประจำ ส่วน **ดีใจจ้งคั่นหลังก็ลาว** นั้น จีรนันท์ พิตรปรีชา (2535) ได้แสดงความคิดเห็นจากข้อความดังกล่าวนี้ว่า การใช้สติ๊กเกอร์ของผู้ส่งสารก็เพื่อเป็นการหาพวก เนื่องจากชนชาติลาวจัดเป็นกลุ่มชน ที่ต้องพลัดพรากจากบ้านเกิดเมืองนอนเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ดังนั้นการใช้สติ๊กเกอร์ดังกล่าวจึงเป็นเสมือนการกล่าวอ้างเพื่อให้ผู้รับสารจัดเข้ามาเป็นพวกเดียวกับตน

ซึ่งรหัส (Code) ทางสังคมที่เห็นได้จากสติ๊กเกอร์บอกเชื้อชาติข้างต้นนี้จะเป็นด้านเชื้อชาติที่คนในสังคมส่วนใหญ่มองคนลาวได้อย่างชัดเจนว่าเห็นคนลาวเป็นบ้านนอกเข้ากรุงที่มีความด้อย

และเป็น ไม่มีพิษสงและเป็นพิษเป็นภัยกับใคร ดังนั้นการรังแกคนลาวจึงดูเป็นเรื่องปกติสำหรับคนเมือง

5.4 บอกถึงอาชีพ-ฐานะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ข้อความ

ลูกกรรมกร	ลูกพ่อค้า
พ่อรวย	อาชีพไร้ปริญญา
อาชีพที่ต่ำต้อยแต่ไม่ด้อยคุณภาพ	อาชีพสูงสุด
คนจนรุ่นล่าสุด	ผิดด้วยเหตุที่เกิดมาจน
รอไว้รวยจะขี่เบนซีให้ดู	พรุ่งนี้จะแตกอะไรจะ
เมียบ้าห่วยผัวบ้าหุ้	จบม.6 ไม่มีเส้น ร้อยเปอร์เซ็นต์กรรมกร
เรียนเล่นๆ มีเส้นสบาย	เจ๊กเป็นคนดาวนลาวเป็นคนผ่อน
ใครว่าก็ช่างลูกเมียข้าหลังใครจะเลี้ยงดู	ไม่เท่าแต่มีแตก
เป็นหนี้เป็นสินต้องกินดีดื่มน้ำดี	ลูกพี่มองนักร้องลูกน้องมองเด็กเสิร์ฟ
ปู่โสมเฝ้าทรัพย์	ความดีไม่มีความหมายตายเรื่องเงิน
หมดเนื้อหมดตัว	มาตำ
นักเลงรถบรรทุก	

การบอกถึงอาชีพ เช่น มาตำ จะหมายถึงว่าผู้ส่งสารมีอาชีพเป็นตำรวจ ข้าราชการ ลูกน้องเรียนราม นักเลงรถบรรทุก ทำให้ทราบว่าผู้ส่งสารเป็นคนชั้นรถบรรทุก เรียนเล่นๆ มีเส้นสบาย แสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารเป็นนักเรียนที่ไม่ค่อยสนใจการเรียนสักเท่าใดนัก

อาชีพไร้ปริญญา การกล่าวเพื่อแจ้งให้ทราบว่าอาชีพที่ตนทำนั้นไม่ต้องใช้ความรู้เท่าไรนัก นอกจากนี้ยังมี **อาชีพที่ต่ำต้อยแต่ไม่ด้อยคุณภาพ** และ **อาชีพสูงสุด** ในขณะที่ **จบ ม.6 ไม่มีเส้น ร้อยเปอร์เซ็นต์กรรมกร** ในที่นี้สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาพในการทำงานในสังคมไทยได้อย่างหนึ่งว่า เด็กฝาก นั้นจะมีโอกาสได้ตำแหน่งและหน้าที่การงานที่ดีกว่าคนที่มีความเพียบพร้อมทางคุณสมบัติ

ข้อความข้างต้นนี้เราสามารถเห็นรหัส (Code) สังคมทางด้านการศึกษาได้ว่าแม้ว่าปริญญาบัตรจะเป็นกระดาษเพียงใบเดียว แต่ในปัจจุบันก็ได้กลายมาเป็นค่านิยมของสังคมไทยที่

ทุกคนต้องมีปริญญาบัตรและเส้นสายควบคู่กันไปเพราะทั้งสองสิ่งนี้จะเป็นเสมือนใบเบิกทางที่จะนำไปสู่ ตำแหน่งหน้าที่การงาน ชื่อเสียง เงินทอง และเกียรติยศได้

ส่วนในด้านเศรษฐกิจนั้นสิ่งที่ผู้ส่งสารมักจะพูดถึงมากที่สุดก็คือ ความจนและความรวยของตน อาทิเช่น

รอไว้รวยจะซีเบนซ์ให้ดู นอกจากจะทำให้ผู้รับสารได้ทราบแล้วว่าตอนนี้ตนยังจนอยู่ เรายังจะเห็นได้ว่า “รถเบนซ์” นั้นได้กลายเป็นสัญลักษณ์ (Symbol) ของผู้มีอันจะกินที่ช่วยชี้ให้เห็นว่าถ้าหากจะถือว่ารวยจริงแล้วจะต้องมีรถเบนซ์ขับ

ในขณะเดียวกันรหัส (Code) ทางสังคมในที่นี้ก็คือการแสดงให้เห็นถึงค่านิยมของคนในสังคมที่หันไปให้ความสำคัญกับวัตถุนิยม และรถยนต์โดยเฉพาะรถในตระกูลยุโรป เช่น เบนซ์ บีเอ็มดับเบิลยู ก็ได้กลายเป็นเครื่องแข่งความร่ำรวยที่ทุกคนต่างไขว่คว้าเพื่อจะเป็นเจ้าของ

หมดเนื้อหมดตัว ที่แสดงให้เห็นว่าผู้รับสารนั้นสิ้นเนื้อประดาตัว

ผิดด้วยเหตุที่เกิดมาจน คนจนรุ่นล่าสุด ฟรุ้งนี้จะแตกอะไรละ และ ลูกกรรมกร ก็ล้วนแล้วแต่บอกถึงความขัดสนของผู้ส่งสารทั้งสิ้น

พ่อรวย ลูกพ่อค้า ไม่เทแต่มีแตก นั้นจะมีลักษณะที่ตรงกันข้ามกล่าวคือ ผู้ส่งสารจะมีเงินทองใช้อย่างไม่ขาดมือ

ปู่โสมเฝ้าทรัพย์ แสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารมีทรัพย์สินหอมล้อมมากมายจนเปรียบเสมือนปู่โสมเฝ้าทรัพย์

รวยแต่งก ก็เป็นการแจ้งให้ทราบว่าผู้ส่งสารมีเงินแต่ชี้เหนียว

เศรษฐกิจเงินผ่อน ถึงแม้ว่าในที่นี้จะมีคำว่า เศรษฐีปรากฏอยู่แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้ส่งสารจะร่ำรวยและเป็นเศรษฐีอย่างแท้จริงทั้งนี้เพราะสิ่งของต่างๆ ที่มีอยู่ในบ้านของผู้ส่งสารนั้นต่างหาซื้อมาด้วยการผ่อนชำระทั้งสิ้น

รวยผิดปกติ นั้นจะเป็นคำที่ได้มาจากคำที่สื่อมวลชนใช้เรียกทรัพย์สินของนักการเมืองบางคนทีหลังจากการตรวจสอบแล้วพบว่ามีความจนน่าพิศวงเกิดในที่นี้จึงสามารถหมายถึงคนที่รวยมากจนผิดปกติก็ได้และต่อมามีผู้คิดคำว่า “รวยผิดปกติ” มาดัดแปลงเป็น “จนผิดปกติ” บ้างเพื่อให้ดูเข้ากับสภาพของสังคมไทยที่มีคนจนอยู่เป็นจำนวนมากและคนจนเหล่านี้บางคนก็จนมากจนกระทั่งไม่มีทรัพย์สินอะไรเป็นสมบัติของตนเองเลย ซึ่งลักษณะใกล้เคียงกับคำว่า **จนผิดปกติ**

เมียบ้าห่วยผัวบ้าหู้ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพการดำรงชีวิตของคนไทยได้อย่างหนึ่งว่า นอกจากคนไทยจะได้หาเลี้ยงชีพด้วยการประกอบอาชีพหลักแล้ว ก็ยังมีคนไทยอีกเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นหญิง หรือ ชายอาศัยโชคและการพนันในการดำรงชีพ ซึ่งหากมีหนี้สินล้นพ้นก็มีคนเป็นจำนวนมากอีกเช่นกันที่หนีปัญหาด้วยการกินยาฆ่าแมลงฆ่าตัวตายดังที่จะเห็นได้จากประโยคที่ว่า **เป็นหนี้เป็นสินต้องกินดีดี**

เจ๊กเป็นคนลาวเป็นคนผ่อน และ **ลูกพี่มองนักร้องลูกน้องมองเด็กเสิร์ฟ** นั้น ต่างแสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันของบุคคลในสังคม

เจ๊กเป็นคนลาวเป็นคนผ่อน แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันทางฐานะทางสังคมระหว่างคนจีนและคนลาว เพราะถึงแม้ว่าทั้งสองจะเป็นชนชาติที่ได้อพยพมาตั้งตัวในไทย เช่นเดียวกัน แต่ชาวจีนกลับสามารถตั้งตัวได้เร็วกว่าจนเป็นเจ้าของกิจการใหญ่โต ในขณะที่คนลาว ก็ยังคงต้องเป็นลูกจ้างเขาต่อไปอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นลูกจ้างของชาวจีนที่มีกิจการรถแท็กซี่รับจ้างให้เช่า ในที่นี้จึงเป็นภาระของคนลาว ที่ต้องรับผ่อนแท็กซี่ต่อจากนายจ้างเงินที่ออกแค่เงินดาวน์ให้เท่านั้น

รหัส (Code) ทางสังคมในที่นี้ก็คือ ค่านิยมของไทยที่คนส่วนใหญ่ที่มักจะทำให้การยกย่องเชิดชูคนจีนให้เป็น นายจ้าง หรือเจ้าแก้ม ในขณะที่เดียวกันก็มักดูถูกเหยียดหยามคนลาว โดยมองว่าอย่างมากที่สุดก็เป็นแค่ลูกจ้างเท่านั้น **ลูกพี่มองนักร้องลูกน้องมองเด็กเสิร์ฟ** ทำให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างบุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นลูกพี่กับลูกน้องภายในกลุ่มได้ดี เนื่องจากลูกพี่นั้นเป็นคนที่มีทั้งอำนาจและกำลังเงิน จึงสามารถมีโอกาที่จะได้นักร้องสาวสวยบนเวทีมาเซ็กซี่ชมได้ ส่วนลูกน้องนั้นจะมีเงินและอำนาจน้อยกว่าดังนั้นโอกาสที่จะได้นักร้องมาเซ็กซี่ชมจึงไม่มีเลย สิ่งที่ลูกน้องพอจะทำได้ก็คือการเฝ้ามองพนักงานเสิร์ฟแทน

รหัส (Code) ทางสังคม ที่จะเห็นได้จากสติ๊กเกอร์ก็คือค่านิยมทางสังคมที่ใช้เงินตราและอำนาจมาจัดระดับชั้นของคนในสังคม และเงินตรายังเป็นสิ่งที่สามารถซื้อได้ทุกอย่างทุกอย่างอีกด้วย

5.5 บอกถึงที่มาของการกระทำ ได้แก่ข้อความ

ผมถูกบังคับ

หนูไม่รู้

ไม่รู้ที่หาว่า

เด็กมันยั่วจะไม่มั่วได้อย่างไร

ที่เสียเพราะเอ๊ะๆ ในกรุง

บรรยากาศมันเป็นใจ

เรื่องหนึ่งที่เป็นที่สังเกตได้จากสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้คือ รหัส (Code) ทางพฤติกรรมของคนไทย ที่ส่วนใหญ่มักจะไม่ว่างค้ำที่จะยอมรับความผิดที่ตนทำหากมักจะปิดความรับผิดชอบหรือยกความผิดไปให้ผู้อื่นเสมอ ข้อความในที่นี้จึงได้แก่

ผมถูกบังคับ ที่อ้างการกระทำของตนเป็นเพราะการถูกบังคับ

หนูไม่รู้ ไม่รู้เนี่ย ข้อความทั้งสองนี้ต่างก็มาจากชื่อเพลงที่เราสามารถพบเห็นได้เป็นประจำจากสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้

เด็กมันยั่วจะไม่ม่่วได้อย่างไร ที่เสียเพราะเอ๊ะๆ ในกรุง และบรรยากาศมันเป็นใจผู้ส่งสารต่างบอกให้รู้ถึงสาเหตุที่ทำให้คนต้องประพฤติเหลวไหลก็เพราะเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบข้างทั้งสิ้น

5.6 บอกที่มาของสิ่งของ ได้แก่ข้อความ

มรดกคุณพ่อ

สมบัติเมีย

น้ำพักน้ำแรง

ด้วยลำแข้งและกำปั้น

ยืมเขามา

ยืมเขามา

ซึ่งที่มาของสิ่งของเหล่านี้ก็จะมีทั้งที่ได้จากการหยิบยืมของผู้อื่นมาใช้ ดังสติ๊กเกอร์ที่ว่า ยืมเขามา และ ยืมเขามา

การหามาด้วยหยาดเหงื่อและแรงงานของตนเอง โดยการใช้คำว่า **น้ำพักน้ำแรง** และ **ด้วยลำแข้งและกำปั้น** ในขณะที่ **ด้วยลำแข้งและกำปั้น** นี้ ยังอาจหมายถึงการที่ได้สิ่งของเหล่านี้มาก็เพราะผู้ส่งสารได้มาจากการประกอบอาชีพนักมวยก็ได้เช่นกัน

ได้มาจากมรดก เช่น **มรดกคุณพ่อ** และ **สมบัติเมีย**

5.7 บอกลักษณะของสิ่งของ ได้แก่ข้อความ

วัตถุโบราณ

รถกระบะ

โตขึ้นจะเป็นสิบสี่

โตขึ้นจะเป็นเบนซ์

ไซ้เจ้าลูกรถ

ม้าเหล็ก

เศษเหล็ก

ซึ่งโดยปกติแล้วนั้น สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้มักจะถูกนำไปใช้ติดกับยานพาหนะเป็นส่วนใหญ่อยู่แล้วทำให้ลักษณะของสิ่งของที่ผู้ส่งสารได้กล่าวถึงมักจะเป็นการบอกถึงลักษณะและสภาพของรถของผู้ส่งสารเป็นส่วนใหญ่ อันได้แก่

รถกระบะปุก ไร้เจ้าลูกรถ ซึ่งมีความหมายถึงรถที่มีขนาดเล็กกระทัดรัด

โตขึ้นจะเป็นสิบล้อ หรือ **โตขึ้นจะเป็นเบนซ์** ก็เช่นเดียวกันที่แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าในปัจจุบันผู้ส่งสารจะมีแค่รถคันเล็กๆ แต่ในอนาคตผู้ส่งสารก็หวังว่ารถดังกล่าวก็อาจจะกลายเป็นรถสิบล้อหรือเบนซ์ขึ้นมาก็ได้

เศษเหล็ก แสดงให้เห็นถึงรถที่มีสภาพเก่าคร่ำคร่า ผุพัง

วัตถุโบราณ แสดงลักษณะรถที่ถึงแม้ว่าจะเป็นรถรุ่นเก่า แต่สภาพของรถก็ยังดีเป็นรถรุ่นที่หายากมีคุณค่าควรค่าแก่การสะสม ประดุจว่าเป็นวัตถุโบราณ

ม้าเหล็ก เป็นข้อความที่ได้จากเพลงของ อាំพล ลำพูน ที่มีชื่อว่าม้าเหล็ก ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารถนั้นเป็นรถที่มีความสมบุกสมบัน และวิ่งได้เร็วกว่าม้า ซึ่งรถที่นิยมติดสติ๊กเกอร์นี้มากที่สุดจะได้แก่ รถมอเตอร์ไซด์

ซึ่งจากสติ๊กเกอร์ในกลุ่มการประกาศและการแสดงตนนั้นจะเห็นได้ว่าเนื่องจากเนื้อเรื่องที่น่าเสนอส่วนใหญ่่นั้นจะเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลตามลักษณะของใครของมัน ดังนั้นจึงทำให้ข้อความที่เราสามารถพบเห็นได้ในที่นี้จึงมีความหลากหลายกันออกไป สุดแล้วแต่ความต้องการของผู้ส่งสารว่าต้องการเลือกนำเสนอในประเด็นไหนซึ่งการนำเสนอข้อความในแต่ละครั้งนั้น โดยมากแล้วรหัสทางสุนทรียศาสตร์ (Aesthetic Code) ด้านภาษาผู้ส่งสารจะใช้ข้อความที่เป็นแค่คำสั้นๆ กระทัดรัดเพียงไม่กี่พยางค์ แต่ก็สามารถอธิบายถึงสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการจะบอกได้อย่างแน่ชัด และเป็นการบอกอย่างตรงไปตรงมาไม่ต้องอาศัยการตีความหลายครั้งแต่อย่างใด วิธีการสื่อสารสำหรับสติ๊กเกอร์ที่มุ่งเพื่อประกาศ และ แสดงตนนั้นจึงใช้การสื่อสารแบบ Cognitive เป็นหลักมากที่สุด

6. กลุ่มเนื้อหาพฤติกรรมในเรื่องสังขรณ์ในการดำเนินชีวิต ดังมีรายละเอียดและเนื้อหาต่อไปนี้

6.1 การสอนให้ทำความดี ได้แก่ข้อความ

ความดีไม่มีขายอยากได้ทำเอง

ความดีไม่คงที่ความดีชิงคอง

ความสวยไม่คงที่ความดีชิงคอง

เต็มอะไรจะเท่าเต้าน้ำใจให้กัน

6.2 การสอนให้มีสติติดตัวอยู่ตลอดเวลา ได้แก่ข้อความ

ลืมตาแต่อย่าลืมตัว

ทำอะไรตามอารมณ์ทุกระทมจะตามมา

จงโกรธอย่างผู้มีสตियोโกรธอย่างผู้มีสตางค์

6.3 การสอนให้เว้นจากอบายมุข ได้แก่ข้อความ

หยุดให้เป็นก็เย็นได้

คนพูดเท็จไม่ทำบาปยอมไม่มี

ไม่หยุดไม่ถึงพระไม่ละไม่ถึงธรรม

หลงทางเหนือกายหลงมงายให้โทษ

ใหญ่แค่ไหนก็เล็กกว่าโลง

กินเหล้าเพื่อเข้าสังคมเป็นค่านิยมที่ผิด

พัฒนาไปจะไร้ผลถ้าทุกคนเห็นแก่เงิน

6.4 การสอนให้ต่อสู้และมีกำลังใจในชีวิต ได้แก่ข้อความ

ชีวิตนี้ไม่สิ้นหวังถ้ามีกำลังใจ

ชีวิตยังไม่สิ้นต้องดิ้นไป

มองไปข้างหน้าเพื่อความหวัง

เนื่องจากประเทศไทยนั้นเป็นเมืองพุทธ และประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไทยก็นับถือพุทธศาสนา ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าในสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้จึงมีบางส่วนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสังขรณ์ในการดำเนินชีวิตตามหลักของพุทธศาสนาที่สอนให้คนทำความดี ละเว้นความชั่ว ตั้งตนอยู่ในศีลและเลือกเดินทางสายกลางทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะพุทธศาสนิกชนชาวไทยมีมายาคติ (Myth) ความเชื่อทางศาสนาที่ว่าหากใครได้ทำความดีในชาตินี้แล้วชาติหน้าก็จะได้ไปเกิดในสถานะที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งสังขรณ์ในการดำเนินชีวิตเหล่านี้ได้แก่

6.1 การสอนให้คนทำความดี ได้แก่ ความดีไม่มีขายอยากได้ทำเอง เดิมอะไรจะเท่า
 เดิมน้ำใจให้กัน หรือการนำความดีมาเปรียบเทียบกับความมีชื่อเสียงและความสวย เช่น ความดัง
ไม่คงที่ความดีซิงคน ความสวยไม่คงที่ความดีซิงคน

6.2 การสอนให้มีสติติดตัวอยู่ตลอดเวลา ได้แก่ ลืมนตาแต่อย่าลืมตัว ทำอะไรตาม
 อารมณ์ ทุกกระทงจะตามมา จงโกรธอย่างผู้มีสตือยาโกรธอย่างผู้มีสตูดังค์

6.3 การสอนให้ละเว้นซึ่งอบายมุข และความโลภ โกรธ หลง ได้แก่ คนพูดเท็จไม่ทำบป
ยอมไม่มี หยุดให้เป็นก็เย็นได้ ไม่หยุดไม่ถึงพระไม่ละไม่ถึงธรรม หลงทางเหนื่อยกายหลงมงาย
 ให้โทษ ใหญ่แคไหนก็เล็กกว่าโลง กินเหล้าเพื่อเข้าสังคมเป็นค่านิยมที่ผิด พัฒนาไปจะไร้ผล
 ถ้าทุกคนเห็นแก่เงิน

ใหญ่แคไหนก็เล็กกว่าโลง คำว่า “โลง” ในที่นี้ยังเป็นสัญลักษณ์ (Symbol) ที่แสดงให้เห็นถึง
 เห็นถึงความตาย

6.4 การสอนให้ต่อสู้และมีกำลังใจในชีวิต ได้แก่ ชีวิตนี้ไม่สิ้นหวังถ้ามีกำลังใจ
มองข้างหน้าเพื่อความหวัง และ ชีวิตยังไม่สิ้นต้องดิ้นไป

จะเห็นได้ว่าสติเกอรประเภทถ้อยคำสำนวน ในส่วนที่มีเนื้อหาด้านสัจธรรมใน
 การดำเนินชีวิตนี้จะมีเพียงส่วนน้อยและมีให้เห็นได้ไม่บ่อยครั้งเท่าไรนัก ซึ่งสติเกอรดังกล่าวนี้
 จะใช้วิธีการสื่อสารแบบ Cognitive ร่วมกับ Interactive เพื่อเป็นการให้ข่าวสารและผู้รับสาร
 เกิดการปฏิบัติตามมากที่สุด

7. กลุ่มเนื้อหาวาทกรรมไว้บริบท ได้แก่

7.1 ที่มาจากเพลง

รู้แล้วจะหนาว

นายแน่นมาก

มีอะไรอะเปล่า

7.2 ที่มาจากภาพยนตร์โฆษณา

อู๋ย สัมหล่น

ฝากไว้ก่อนเถอะไอฟาร์

7.3 ที่มาจกชื้อภพพนนตร์

เป็นปลื้ม

ชิมไปเลย

7.4 ที่มาจกคำชิต

เออเอ็งเก่ง

เรื่องของกู

อย่างนี้ต้องเจอเข้า

โหลยโทย

เดี่ยวโดนตีบ

เม่งเล่นตัว

สำหรับวาทกรรมไว้บริบทในที่นี้ จะเป็นกลุ่มข้อความที่เปลี่ยนไปตามยุคตามสมัย ซึ่งโดยทั่วไปแล้วข้อความในสตีกเกอร์นี้มักได้มาจาก โฆษณาในโทรทัศน์ เพลง ชื้อภพพนนตร์ หรือไม่กี่จากคำชิตในหมู่วัยรุ่น ซึ่งวาทกรรมดังกล่าวนี้จะมีข้อดีในแง่ เป็นข้อความที่ยอมรับได้เร็วและเข้าใจได้ง่ายภายในกลุ่มของผู้ส่งสารและผู้รับสารที่มีบริบททางเวลาและวัฒนธรรมร่วมกัน ส่วนข้อเสียของวาทกรรมนี้ก็คือ อายุของข้อความดังกล่าวจะสั้น ภายหลังจากที่ข้อความดังกล่าวเลิกนิยมใช้แล้ว ข้อความในวาทกรรมไว้บริบทนี้ก็จะเป็นคำตายไปในทันที

ซึ่งเนื้อหาของวาทกรรมไว้บริบทนี้สามารถจัดได้เป็น 4 กลุ่มด้วยกันคือ

7.1 วาทกรรมไว้บริบทที่มาจากเพลง เช่น **รู้แล้วจะหนาว นายแนนมาก และ มีอะไรอะเปล่า** ซึ่งทั้งสามข้อความนี้ต่างก็สื่อความหมายในลักษณะที่แฝงไปด้วยความต้องการที่จะทำหยาผู้รับสารอยู่ด้วย

7.2 วาทกรรมไว้บริบทที่มาจากภพพนนตร์โฆษณา เช่น **อ๊วย สัมหล่น และ ผากไว้ก่อนเถอะโอฬาร** ซึ่งคำว่า “สัมหล่น” จะมีความหมายถึงการโชคดตีที่ได้อะไรบางอย่างมาโดยบังเอิญ ซึ่งข้อความในที่นี้จึงแสดงให้เห็นถึงความยินดีของผู้ที่กล่าวประโยคดังกล่าว

ผากไว้ก่อนเถอะโอฬาร ในที่นี้ได้มาจากภพพนนตร์โฆษณาสินค้ากระเบื้องตราโอฬารทางโทรทัศน์ ที่ผู้ชายได้สร้างภาพให้โอฬารเป็นกระเบื้องที่มีความแข็งแรง ทนน้ำทนแดด และทนต่อการกระแทก ผู้ส่งสารในสตีกเกอร์ก็คงจะจับลักษณะจุดเด่นของคำว่าโอฬาร และนำมาสร้างเป็นข้อความเพื่อแสดงให้เห็นว่า โอฬารในที่นี้มีความแข็งแรงจนผ่ายตรงข้ามสู้ไม่ได้และได้กล่าวอาฆาตมาดร้ายเอาไว้ก่อนจากไป

7.3 วาทกรรมไว้บริบทที่มาจากชื่อภาพยนตร์ เช่น **เป็นปลื้ม ซึมไปเลย**

เป็นปลื้ม สันนิษฐานว่าน่าจะมาจากหนังเรื่อง “ปลื้ม” อันเป็นคำที่แสดงถึงความพอใจ ความภูมิใจของผู้พูดประโยคดังกล่าว ข้อความว่า **เป็นปลื้ม** ในที่นี้จึงมีความหมายว่าผู้ส่งสารกำลังพึงพอใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่โดยที่ไม่ได้ระบุไว้ว่าเป็นเรื่องใด

ซึมไปเลย มาจากหนังเรื่อง ซึมน้อยหน้อยกระล่อนมากหน้อย ซึ่งคำว่า “ซึม” หมายถึง ลักษณะอาการเศร้าหดหู่ของจิตใจอันเนื่องมาจากความผิดหวังหรือเสียใจในเรื่องบางเรื่อง ซึ่งผู้มีอาการดังกล่าวมักจะมีหน้าตาที่ไม่แจ่มใสตามมาด้วย การใช้คำว่า **ซึมไปเลย** ในที่นี้ ผู้ส่งสารคงต้องการนำมาใช้เพื่อเยาะเย้ยผู้รับสารที่รู้สึกผิดหวังในเรื่องบางเรื่อง เช่น การที่ไม่สามารถขับรถแข่งรถของผู้ส่งสารได้ เป็นต้น

7.4 วาทกรรมไว้บริบทที่มาจากคำฮิต เช่น **เออเอ็งเก่ง เรื่องของกู อย่างนี้ต้องเจอเข้า แม่งเล่นตัว ฯลฯ**

คำเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มาจากคำฮิตในหมู่วัยรุ่นทั้งสิ้น ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งว่า คำฮิตที่ถูกนำมาทำเป็นสติ๊กเกอร์นี้ โดยทั่วไปแล้วมักจะเป็นคำที่มีความหมายแฝงไปด้วยอารมณ์โกรธหรือประชดประชันอยู่ด้วยทั้งสิ้น

อย่างนี้ต้องเจอเข้า เดี่ยวโดนตีบ แม่งเล่นตัว เรื่องของกู เป็นข้อความที่บอกถึงอารมณ์โกรธและความต้องการที่จะทะเลาะวิวาทของผู้รับสารด้วย

เออเอ็งเก่ง นอกจากจะแสดงความหมายว่าผู้ส่งสารยอมรับในความสามารถของผู้รับสารอย่างเสียไม่ได้แล้ว ข้อความดังกล่าวยังแฝงให้เห็นถึงการประชดประชันอยู่เป็นนัยๆ ได้อีกด้วย

ซึ่งสำหรับสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนในเนื้อหาวาทกรรมไว้บริบทนี้ จะเห็นได้ว่าในข้อความจะไม่มีบริบทมาช่วยประกอบในประโยค แต่ผู้รับสารก็สามารถเข้าใจอย่างถูกต้องได้ทั้งนี้ เพราะ ผู้รับสารในเวลานั้นต่างมีมิติทางเวลาและวัฒนธรรมร่วมกับผู้ส่งสารอยู่ ข้อความดังกล่าวจึงไม่เป็นปัญหาต่อการตีความแต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้ามหากผู้รับสารอยู่ต่างมิติกับผู้ส่งสารแล้ว การทำความเข้าใจข้อความดังกล่าวก็จะเป็นเรื่องที่ยุ่งยากขึ้น สติ๊กเกอร์ที่เป็นวาทกรรมไว้บริบทนี้หากนำไปเทียบกับสติ๊กเกอร์ในกลุ่มอื่นๆ วิธีการสื่อสารที่ผู้ส่งสารใช้ก็คือการสื่อสารแบบ Cognitive ผสมกับ Expressive

จากลักษณะรูปแบบเนื้อหาที่ได้กล่าวไปแล้วในตอนต้น ทำให้สามารถสรุปตารางของรหัส (Code) ของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนได้ดังนี้คือ

รหัสของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวน (Codes of the Idiomatic Stickers)	
1.	เป็นลายมือเขียน ทำตัวเอนเล็กน้อย สามารถเลือกสีได้ตามใจชอบ แต่โดยทั่วไปแล้วนิยมใช้สีดำหรือขาว ตัดขอบตัวหนังสืออีกครั้ง
2.	เป็นวาทกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้รับสาร เป็นสิ่งที่คนทั่วไปเข้าใจและมีประสบการณ์ร่วมกันอยู่ เช่น เรื่องของความรัก เรื่องของการจราจร
3.	ภายในเนื้อหาสามารถสอดแทรกบทกลอน การล้อเลียน การประชดประชัน ตลอดจนอารมณ์ความรู้สึกของผู้ส่งสารลงไปได้ ทั้งนี้สุดแล้วแต่ความพึงพอใจของผู้ส่งสาร
4.	ลักษณะการนำเสนอเนื้อหาของนั้นสามารถเลือกนำเสนอได้ 3 วิธี ด้วยกันคือ <ul style="list-style-type: none"> - การเขียนข้อความให้อยู่ในรูปของร้อยกรอง มีสัมผัส การเขียนเช่นนี้จะทำให้ข้อความดูคล้ายสุภาษิตหรือคำขวัญมากยิ่งขึ้น - การเขียนให้อยู่ในรูปของความเรียงอย่างกระชับ ไม่ควรเกิน 5-6 พยางค์ - การเขียนโดยใช้คำที่ลอกเลียนหรือดัดแปลงมาจากชื่อเพลง ทับ คำพูดในโฆษณา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอด้วยวิธีใดก็ตามระดับภาษาที่ใช้ โดยทั่วไปก็ยังคงเป็นระดับภาษาปากเท่านั้น ในการเขียนผู้ส่งสารยังนิยมละประธาน และกรรมไว้ในฐานที่เข้าใจอีกด้วย

ตารางที่ 2 ตารางสรุปรหัสของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนซึ่งมีผลต่อรูปแบบและเนื้อหาของสติ๊กเกอร์

นอกจากนี้ยังทำให้เห็นถึงโครงสร้างของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวน โดยใช้แนวคิดสัญวิทยาในแง่ของการวิเคราะห์ตีความหมายส่วนลึกของเนื้อหา โดยพิจารณาจากลักษณะคู่ตรงข้าม (Paradigmatic Analysis) ตามแนวคิดของ Claud Levi-Strauss ได้อีกว่า ข้อความในสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนั้น จะมีลักษณะที่ไม่ใช่หน่วยคำ แต่เป็นหน่วยพยางค์หรือประโยคที่มีลักษณะตรงกันข้ามกันอยู่ภายในตัว (Enthymeme) ซึ่งในที่นี้จะพบเห็นได้ใน 2 ลักษณะด้วยกันคือ

1. ลักษณะของข้อความที่มีการแย้งกันให้เห็นโดยตรงในประโยคเลย เช่น ข้อความในสติ๊กเกอร์ที่ว่า กลางวันนอนกับจอมขวัญ กลางวันนอนกับแม่มดที่บ้าน คำคู่ตรงข้ามระหว่างกลางวัน-กลางวัน

ปีนี้รับหา	ปีหน้าผัวแพง	คำคู่ตรงข้ามระหว่าง	ปีนี้-ปีหน้า
รักดีรับมีผัว	รักชั่วอยู่ตัวคนเดียว	คำคู่ตรงข้ามระหว่าง	รักดี-รักชั่ว
พี่ทำห้อง	น้องทำแท้ง	คำคู่ตรงข้ามระหว่าง	ห้อง-แท้ง

2. ลักษณะของข้อความที่มีการละคำตรงกันข้ามไว้ในฐานที่เข้าใจ เช่น ข้อความในสติ๊กเกอร์ที่ว่า **ขอยืมมือใหม่** ทำให้เห็นได้ว่า ผู้ส่งสารในที่นี้มีลักษณะที่แตกต่างและตรงกันข้ามกับคนอื่นในสังคม กล่าวคือ เป็นมือใหม่ในเรื่องการขับรถ ในขณะที่คนอื่น ล้วนแต่เป็นคนขับได้คล่องทั้งสิ้น

ในบทที่ 4 นี้สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

ในด้านรูปแบบของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนั้นจะมีอยู่แค่ 2 ลักษณะเท่านั้นคือ

1. ลักษณะของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบสำเร็จรูปที่มีวางขายตามท้องตลาดและ

2. ลักษณะของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบสั่งตัดจากร้านรับตัดสติ๊กเกอร์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ในด้านรูปแบบของสติ๊กเกอร์ที่ได้จากการซื้อหรือสั่งตัดก็ตาม จะมีลักษณะที่ค่อนข้างใกล้เคียงกันมาก ดังนี้คือ

1. การกำหนดข้อความในสติ๊กเกอร์นั้นมักใช้เป็นรูปของลายมือเขียนแทนตัวพิมพ์เหมือนกัน ซึ่งการใช้รูปแบบของตัวอักษรในรูปของลายมือนี้จะให้ผลดีในแง่ก่อให้เกิดความรู้สึกที่เป็นกันเองระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารมากยิ่งขึ้น ทำให้ข้อความในสติ๊กเกอร์ดูไม่เคร่งเครียดและเป็นการเป็นงานเกินไป แต่ในขณะเดียวกันตัวหนังสือที่เป็นลายมือเช่นนี้ กลับช่วยให้สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนมีความโดดเด่นดูมีชีวิตชีวาและสีสันทันตัวเองมากยิ่งขึ้น

2. การนิยมใช้ลายมือเขียนและทำตัวอักษรไยเล็กน้อยโดยพยายามเขียนให้ตัวอักษรแต่ละตัวเว้นช่องไฟจากกันน้อยที่สุดลักษณะเช่นนี้ส่งผลดีกับสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวน กล่าวคือ เมื่อสติ๊กเกอร์ถูกนำไปใช้แล้วจะทำให้สติ๊กเกอร์แผ่นนั้นๆ ดูมีความอ่อนพริ้วมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อสติ๊กเกอร์ดังกล่าวถูกนำไปติดกับยานพาหนะชนิดต่างๆ ที่ต้องมีการเคลื่อนไหวยุ่ตลอดเวลาอยู่แล้ว ตัวหนังสือที่เอนเล็กน้อยนี้ก็จะเคลื่อนไหวยุ่ไปตามยานพาหนะได้โดยดูเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

ส่วนการเว้นระยะช่องไฟระหว่างตัวหนังสือของสติ๊กเกอร์ที่ได้จากการซื้อสำเร็จรูปหรือสั่งตัดก็ดีไม่น้อยที่สุดนั้น จะให้ผลดีในแง่การกวาดสายตาอ่านข้อความของผู้รับสาร กล่าวคือ ผู้รับสารสามารถเก็บข้อความทั้งหมดได้ในเวลาอันสั้นและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

3. การกำหนดสีสันและขนาดตามความพึงพอใจของผู้ผลิต กล่าวคือ ทั้งสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบสำเร็จรูป หรือแบบสั่งตัดก็ตามโดยปกติแล้วสีในสติ๊กเกอร์จะไม่มีอิทธิพลต่อข้อความหรือความหมายในสติ๊กเกอร์แต่อย่างใด ทั้งนี้ก็สุดแล้วแต่ความต้องการของผู้ผลิตและผู้สั่งทำสติ๊กเกอร์ว่าจะเลือกใช้สีอะไร ซึ่งโดยมากแล้วสีที่จะเลือกใช้ก็มักเป็นสีที่ช่วยให้อ่านสติ๊กเกอร์ได้ง่ายขึ้น เช่น สีขาว แดง น้ำเงิน ไม่เช่นนั้นก็จะเป็นการเลือกใช้สีสะท้อนแสงไปเลย เช่น เขียว ม่วง ชมพู เหลือง ส้มสะท้อนแสง เป็นต้น

สำหรับขนาดนั้นขนาดที่เป็นมาตรฐานของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบสำเร็จรูปก็คือขนาด 8"x12" แต่อาจจะใหญ่หรือเล็กกว่านี้ก็ได้ขึ้นกับความสั้นยาวของข้อความด้วย ส่วนสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนแบบสั่งตัดนั้น ขนาดที่ใหญ่มากขึ้นย่อมส่งผลต่อราคาสติ๊กเกอร์ให้แพงมากขึ้นด้วย

4. การนำไปใช้และลักษณะของการติด เราจะพบว่าสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนทั้งสองประเภทนี้ มีลักษณะของการนำไปใช้งานและการติดสติ๊กเกอร์ที่เหมือนกันอีกเช่นกัน คือ โดยมากแล้วผู้ที่ซื้อหรือสั่งทำสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้มักจะนิยมนำไปติดรถยนต์เป็นส่วนใหญ่ ส่วนตามสถานที่หรือสิ่งของต่างๆ ก็จะมีบ้าง ในลักษณะการติดนั้นในรถหนึ่งคันอาจติดสติ๊กเกอร์มากเกินหนึ่งข้อความก็ได้ และข้อความที่เลือกมาติดนั้น แต่ละข้อความก็ไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กันในด้านความหมายแต่อย่างใด บริเวณกระจกหลังรถ ฝากระโปรง กันชน และตัวถังตอนท้ายจะเป็นที่ๆ นิยมติดสติ๊กเกอร์มากที่สุด

ในด้านเนื้อหานั้นพบว่า สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้จะมีเนื้อหาวาทกรรมที่กล่าวถึงเรื่องราวของความรักระหว่างหนุ่มสาวเป็นอันดับหนึ่งซึ่งผู้ส่งสารมักจะใช้สติ๊กเกอร์เป็นสื่อกลางในการเกี้ยวพาราสี และการอ่อนน้อมขอความรักจากหญิงสาว โดยนิยมใช้วิธีการกล่าวชมเชยยกย่องหญิงสาวว่ามีคุณค่าเหนือสิ่งอื่นใด หรือไม่ก็จะเป็นการอวดอ้างสรรพคุณของตนเองแทน ซึ่งรหัส Code ที่เราจะพบได้จากการเกี้ยวพาราสีขอความรักนี้ก็จะเป็น ธรรมเนียมการสู่ขอลูกสาวบ้านต่างๆ ที่ฝ่ายผู้ชายเลือกวิธีที่จะเข้าตามตรอกออกตามซอยโดยการเข้าพบผู้ใหญ่และหาสินสอดทองหมั้นมาให้ฝ่ายหญิงเป็นอันดับแรก แต่หากเมื่อใดก็ตามที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเกิดปฏิเสธหรือฝ่ายผู้ชายไม่สามารถหาเงินทองมาเป็นค่าสินสอดได้ ผู้ชายก็มักจะชักชวนหญิงสาวที่ตนรักนั้นให้หนีไปกับตนเสียเฉยๆ ดังที่เราจะเห็นได้ในสังคมอยู่เป็นประจำ

ส่วนในด้านความรักของหนุ่มสาวนั้นเนื้อหาваทกรรมที่จะพบได้มากจากสติกเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนเป็นอันดับสองก็คือ การให้คำแนะนำสั่งสอนในเรื่องของความรักอันแยกเป็น คำแนะนำสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน และผู้ที่อยู่ในวัยที่สมควรแก่การมีคู่ครอง แต่อย่างไรก็ตามในข้อความต่างๆ เหล่านี้ก็จะเป็นการให้คำแนะนำและข้อคิดที่ถูกต้องอยู่เสมอไป เพราะการที่สติกเกอร์เหล่านี้มักจะถูกผลิตและถูกใช้โดยผู้ชายเป็นส่วนใหญ่แล้ว จึงทำให้ข้อความในสติกเกอร์ย่อมจะอยู่ในมุมมองของฝ่ายชายเพียงฝ่ายเดียว ดังนั้นคำแนะนำเช่นสอนให้จับผู้หญิงเล่นๆ หรือไม่ควรจริงจังกับผู้หญิงคนใดเลย จึงสามารถพบได้จากสติกเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้เช่นเดียวกัน

เนื้อหาваทกรรมที่เรายังสามารถพบได้ในอัตราส่วนที่พอๆ กันต่อมาก็คือ การแสดงให้เห็นถึงความรักที่สมหวัง ความรักที่ผิดหวังและการพูดจาประชดประชันหญิงสาวคนรัก ซึ่งจากเนื้อหาваทกรรมในเรื่องนี้ทั้งสามเรื่อง ทำให้เราพบรหัส ในเรื่องของความรักของผู้ชายไทยได้อีกว่าผู้ชายมักจะมองว่าการสมหวังในเรื่องความรักก็คือ การที่ตนสามารถทำให้หญิงสาวยอมตกเป็นของตนเองได้ส่วนการผิดหวังในเรื่องของความรักก็เพราะฝ่ายหญิงนอกใจ และหนีไปแต่งงานกับคนที่รวยกว่า ในขณะที่การประชดประชันคนรักตานั้นผู้ชายมักจะซ้ำเติมอยู่แต่ประเด็นเดียวที่ว่าฝ่ายหญิงไปพลาดทำเสียที่ชายอื่นมาจนต้องเท่านั้น

แต่ไม่ว่าจะเป็นสติกเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนที่มีเนื้อหาваทกรรมในเรื่องความรักหนุ่มสาวในรูปแบบใดก็ตาม สิ่งหนึ่งที่น่าสังเกตก็คือ รหัสทางสุนทรียศาสตร์ ทางภาษาที่ผู้ส่งสารใช้กับผู้รับสารที่เป็นหญิงสาวก็ยังนิยมใช้คำว่า “พี่” แทนตัวผู้ส่งสาร และใช้คำว่า “น้อง” แทนตัวผู้รับสารอยู่ แต่ขณะที่ ถ้าเป็นการกล่าวถึงภรรยาของผู้รับสารที่ผู้วิจัยได้จัดให้อยู่ในกลุ่มวาทกรรมแนวผัวๆ เมียๆ แล้ว จะเห็นได้ว่า รหัสทางภาษาก็จะเปลี่ยนเป็นอีกรูปแบบหนึ่งทันที

ซึ่งในการสื่อสารเพื่อแสดงเนื้อหาваทกรรมในเรื่องความรักนี้ จึงมีการใช้การสื่อสารหลายๆ แบบคละกันไปทั้ง การสื่อสารเพื่อการบอกกล่าว เพื่อการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และการแสดงความรู้สึก ทั้งนี้ก็ขึ้นกับวัตถุประสงค์ในการใช้ของผู้ส่งสารเป็นหลัก

2. สำหรับเนื้อหาที่เราจะพบได้จากสติกเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้รองลงมาจะได้แก่เนื้อหาваทกรรมในเรื่องการประกาศและแสดงสถานภาพของผู้ส่งสารในลักษณะต่างๆ เช่น อุปนิสัยใจคอ และพฤติกรรม สถานภาพทางสังคม อาชีพ เศรษฐกิจ เชื้อชาติ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถทำให้เราเห็นรหัสทางสังคมของคนไทยได้ว่า ในปัจจุบันคนส่วนใหญ่ต่างให้การยกย่องกับ

วัตถุและเงินตรา ดังนั้นจึงทำให้ทั้งเงินและวัตถุเข้าไปมีบทบาทในทุกสถาบันของสังคม ไม่ว่าจะเป็น การศึกษา การปกครอง ครอบครัว ฯลฯ และผู้ที่มีอำนาจในทางการเงินย่อมจะได้รับความเคารพ นับถืออยู่ทั่วไป ในขณะที่คนที่ไม่มียศอำนาจและทรัพย์สินเงินทองก็ต้องทนรับชะตากรรมตต่อไป

ซึ่งรหัสสุนทรียศาสตร์ทางภาษาที่เราพบจากสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนในเรื่อง การประกาศและแสดงสถานภาพนี้ ส่วนใหญ่จะใช้ข้อความในลักษณะเป็นคำสั้นๆ เพียง 2-5 พยางค์อาจมีสัมผัสหรือไม่สัมผัสก็ได้ แต่เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการใช้สติ๊กเกอร์ในเรื่องนี้ของผู้ส่งสารก็คือมุ่งประกาศและแสดงตนให้คนอื่นรับรู้ สิ่งสำคัญในที่นี้จึงมุ่งไปที่ความเข้าใจเป็นหลักมากที่สุด สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนในที่นี้จึงใช้หลักการสื่อสารเพื่อให้เกิดการรับรู้ หรือ การสื่อสารเพื่อการบอกกล่าวเป็นส่วนใหญ่

3. เนื้อหาที่พบมากที่สุดมา ได้แก่ เนื้อหาเหตุการณ์ในเรื่องการจลาจล การขับชี่และ รถยนต์ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วผู้ส่งสารมักจะกล่าวถึงลักษณะการขับชี่ของตนเองหรือผู้ใช้รถคันอื่น ซึ่ง ลักษณะการขับชี่ที่กล่าวถึงนี้มีทั้งการขับรวดเร็วและช้า แต่ผู้ส่งสารส่วนใหญ่นิยมเลือกจะนำเสนอสาร ว่าตนเองนั้น กลัวอันตรายและเป็นคนที่ขับรถช้าโดยให้เหตุผลว่าเพราะตนเองนั้นขับไม่เก่งไม่ชำนาญ หรือเพราะการมีเครื่องยนต์ที่เก่ามากกว่าการอวดอ้างฝีมือ ทั้งนี้ก็คงจะเนื่องมาจากวัตถุประสงค์หลัก ของผู้ใช้สติ๊กเกอร์ส่วนใหญ่ที่ต้องการสร้างความปลอดภัย ความอบอุ่นใจให้แก่ตนเองและผู้ร่วม ยานพาหนะนั้นเอง

ในทางกลับกันนั้นหากผู้ส่งสารนำเสนอสารว่ามีฝีมือเยี่ยมยอดแล้ว ก็อาจทำให้ผู้ขับชี่ ยานพาหนะคันอื่นหมั่นไส้และอยากทำประลองฝีมือด้วยก็เป็นได้

ดังนั้น การเลือกใช้ข้อความในสติ๊กเกอร์ของผู้ส่งสารจึงนิยมข้อความประเภทถ่อมตน มากกว่าการอวดตน รหัสทางสุนทรียศาสตร์ทางด้านภาษาในที่นี้จึงไม่ได้ใช้ข้อความที่เป็นคำคล้องจอง แต่ประการใด แต่จะใช้คำหรือข้อความสั้นๆ ที่ละประธานไว้ในฐานที่เข้าใจ และสามารถสื่อความหมาย ได้อย่างตรงไปตรงมามากกว่า

ส่วนคำแนะนำในเรื่องการขับชี่และใช้ยานพาหนะนั้นเราก็สามารถพบได้จากสติ๊กเกอร์ ประเภทถ้อยคำสำนวนเช่นเดียวกัน ซึ่งจะเน้นไปที่การเตือนให้ปฏิบัติตามกฎจราจร การไม่ให้กิน ยาม้าระหว่างขับรถ และการทำจิตใจให้สบายหากต้องเผชิญกับปัญหาการติด

ส่วนในเรื่องปัญหาการจราจรและการขับชี่ปัญหาที่ผู้ส่งสารนำเสนอจะเน้นอยู่ที่สอง เรื่องใหญ่ด้วยกันคือ ปัญหาการจราจรติดขัด และปัญหาการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่

แต่อย่างไรก็ตามก็ยังคงดูเหมือนว่าทั้งสองปัญหานี้ก็ยังไม่สามารถแก้ไขให้หมดไปจากสังคมไทยได้อย่างเด็ดขาดดังนั้นในสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้นอกจากจะสามารถพบถึงรหัสทางตรรกศาสตร์ที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันทุกชาติทุกภาษาด้านกฎระเบียบทางการจราจรแล้ว เรายังสามารถเห็นถึงรหัสทางสังคมด้านปัญหาการจราจรของคนไทย ซึ่งมักจะแฝงไปด้วยมุขตลกหรืออารมณ์ขันลงไปในเรื่องความดั่งกล่าวอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อจะช่วยให้ผู้รับสารและผู้ที่ต้องทนร่วมชะตากรรมเดียวกับตน มีอารมณ์และจิตใจที่เบิกบานมากขึ้น ไม่รู้สึกท้อแท้กับปัญหาที่เรากำลังเผชิญอยู่แต่ประการใด

วิธีการสื่อสารที่ผู้ส่งสารใช้สื่อสารใน สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนเนื้อหาหาทรม เรื่องการจราจร การขับซี้และรถยนต์ในที่นี้ จึงขึ้นอยู่กับว่าผู้ส่งสารต้องการจะสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์ใดเป็นหลักดังเช่นหากต้องการบอกถึงลักษณะการขับซี้ของตนเองนั้นผู้ส่งสารก็จะเลือกใช้วิธีการแบบการสื่อสารเพื่อการบอกกล่าวเป็นหลัก แต่หากเป็นการสื่อสารเพื่อต้องการแสดงปัญหาการจราจรแล้ว การสื่อสารที่พบก็จะเป็นแบบการบอกกล่าวและ แสดงความรู้สึกละมุนกันไป

4. เนื้อหาที่พบมากอันดับต่อมาก็คือ เนื้อหาหาทรมในเรื่องแนวผ่าๆ เมียๆ ซึ่งจากการพิจารณาสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนที่นำเสนอหาทรมในเรื่องนี้โดยละเอียดแล้วพบว่าผู้ชายไทยนั้นมีรหัสทางสังคมเกี่ยวกับภรรยาและภรรยาบ่อยที่ตรงกันว่าผู้หญิงที่เป็นภรรยาตนนั้นล้วนแต่เป็นผู้หญิงที่มีนิสัยดู โหดร้าย ขี้บ่น ขี้ทิ้ง เห็นแก่เงิน อีกทั้งยังแก่ และมีรูปร่างหน้าตาที่ไม่สวยอีกด้วยดังนั้นเพื่อเป็นการหาทางออก ผู้ชายจึงจำเป็นต้องมีภรรยาบ่อยแอบเอาไว้พอกพูนความใคร่ของตน และผู้ที่ผู้ชายนิยมเอามาเป็นภรรยาบ่อยมากที่สุดก็คือ น้องเมีย

ซึ่งในที่นี้เราจะเห็นได้ว่ารหัสทางสุนทรียศาสตร์ทางการใช้ภาษาเมื่อผู้ชายส่งสารถึงภรรยาตนมักจะใช้คำพูดที่รุนแรงและแฝงไปด้วยอารมณ์โกรธ รำคาญ หรือไม่พอใจเป็นอันมากสรรพนามที่ผู้ส่งสารเคยใช้แทนตนว่า “พี่” ก็หายไปและหากข้อความใด ผู้ส่งสารต้องการจะแจ้งให้ผู้รับสารเห็นชัดยิ่งขึ้นว่าต้องการกล่าวถึงภรรยาตน ก็จะใส่คำว่า “เมีย” เพิ่มเข้ามาอีก

เนื้อหาต่อมาที่พบในหาทรมเรื่องผ่าๆ เมียๆ นี้ก็คือ การกล่าวถึงเรื่องบนเตียง และการให้คำแนะนำถึงวิธีการครองเรือน

ซึ่งวิธีการกล่าวถึงเรื่องบนเตียงสำหรับสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนจะมีวิธีนำเสนออยู่ 2 วิธีด้วยกันคือ 1. การกล่าวถึงอย่างตรงไปตรงมาโดยมีคำว่า “เช็กซ์” หรือ “ทับ” ทำให้เข้าใจ

ถึงความหมายของข้อความได้ชัดเจนยิ่งขึ้น 2. การกล่าวถึงโดยอ้อมที่ต้องอาศัยการตีความหาความหมายแฝงเอาเอง

แต่อย่างไรก็ตามสิ่งหนึ่งที่เราสามารถเห็นได้จากสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนที่มีเนื้อหาวาทกรรมในเรื่องต่างๆ เมื่อยๆ นี้ได้ก็คือ รหัสทางสังคมเรื่องเพศที่ผู้หญิงไม่มีสิทธิ์ที่จะนำมาพูดหรือเผยแพร่ในที่สาธารณะได้ ส่วนผู้ชายหากนำมากล่าวถึงในที่ชุมชนก็ดูไม่เป็นเรื่องที่เสียหายหรือนำรังเกียจแต่ประการใด

ส่วนคำแนะนำในด้านการครองเรือนนั้น ในที่นี้ผู้วิจัยพบว่าสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้ไม่ได้ให้คำแนะนำด้านการครองเรือนที่ดี เพราะโดยมากแล้วคำแนะนำ ที่ให้จะเป็นคำแนะนำที่ผิดที่นำจะถูกนำมาใช้เพื่อความสนุกสนานระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารมากกว่าการมุ่งให้ปฏิบัติตาม

วิธีการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนเนื้อหาวาทกรรมแนวต่างๆ เมื่อยๆ ในที่นี้จึงเป็นการสื่อสารแบบแสดงความรู้สึก ผสมกับ การสื่อสารเพื่อการบอกกล่าวเป็นหลักมากที่สุด

5. เนื้อหาที่พบต่อมาก็คือ เนื้อหาวาทกรรมในเรื่องสังขธรรมในการดำเนินชีวิตอันได้แก่ การสอนให้ทำความดี ละเว้นอบายมุข การมีสติ และมีกำลังใจในชีวิตอยู่ต่อไปอันเป็นคำสอนตามหลักของพุทธศาสนาและเนื่องมาจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประชากรส่วนใหญ่นับถือพุทธศาสนากว่า 90 % ดังนั้น จึงทำให้สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนในบางส่วน ต้องกล่าวถึงสังขธรรมในการดำเนินชีวิตของชาวพุทธเอาไว้บ้าง

รหัสทางสุนทรียศาสตร์ด้านภาษาที่ผู้ส่งสารใช้สื่อข้อความในที่นี้ ถึงแม้จะกล่าวถึงเรื่องที่มีความเป็นนามธรรมแต่ผู้ส่งสารก็พยายามจะหาวิธีสื่อสารให้ผู้รับสารได้เข้าใจโดยง่ายที่สุดโดยการนำเสนอข้อความที่มีการใช้ภาษาอย่างง่ายๆ ไม่มีความซับซ้อนในความหมายเท่าไรนัก แต่งให้อยู่ในรูปของคำคล้องจอง มีสัมผัส เพื่อให้ น่าสนใจและน่าจดจำมากยิ่งขึ้น

วิธีการสื่อสารที่ผู้ส่งสารใช้เพื่อให้เกิดผลให้ผู้รับสารและเชิญชวนไปสู่การปฏิบัติตามสติ๊กเกอร์นี้จึงใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการบอกกล่าว ร่วมกับเพื่อการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันมากที่สุด

6. กลุ่มเนื้อหาวาทกรรมที่พบต่อมาก็คือ เนื้อหาวาทกรรมไว้บริบทซึ่งเป็นกลุ่มภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา สำหรับที่มาของวาทกรรมในสติ๊กเกอร์กลุ่มนี้ โดยส่วนใหญ่แล้วจะได้มาจากการคัดลอกหรือ ดัดแปลงข้อความจากชื่อหนังสือ เพลง คำฮิต ฯลฯ ดังนั้นจึงมีผลให้เนื้อหาในวาทกรรมนี้มีอายุที่มีช่วงเวลาเพียงแค่นั้นๆ เท่านั้น เมื่อเวลาผ่านไปไม่นานคำเหล่านี้

ก็จะตายไปทำให้คนรุ่นหลังๆ เมื่อมาอ่านข้อความดังกล่าว หากไม่มีบริบททางเวลาและวัฒนธรรม ร่วมกับผู้ส่งสารแล้วก็ไม่สามารถเข้าใจความหมายที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ที่ถูกต้องได้

วิธีการสื่อสารเพื่อแสดงอารมณ์ของผู้ส่งสารในที่นี้จึงใช้วิธีการสื่อสารแบบ การแสดงความรู้สึก ผสมกับ การสื่อสารเพื่อการบอกกล่าว มากที่สุด

7. กลุ่มเนื้อหาเหตุการณ์เรื่องครอบครัว จะเป็นเนื้อหาที่พบน้อยที่สุดในสติ๊กเกอร์ประเภทนี้ แต่จากตัวอย่างที่พบเราจะพบรหัสทางสังคมด้านครอบครัวของคนไทยว่า ครอบครัวไทยนั้นจะให้ผู้ชายเป็นผู้นำครอบครัว ผู้มีภาระต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูสมาชิกทุกคนในบ้าน แต่ผู้เป็นพ่อ นั้นโดยมากแล้วก็มักติดเหล้าและการพนัน การทำหน้าที่พ่อในครอบครัวจึงบกพร่อง การใช้สติ๊กเกอร์เพื่อแสดงเรื่องราวในครอบครัวจึงเป็นการสื่อสารเพื่อการรับรู้ และให้มีปฏิริยาโต้ตอบกลับจากพ่อโดยการใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการบอกกล่าว และเพื่อการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันไป

จากการศึกษาถึงรูปแบบ และ เนื้อหาของสติ๊กเกอร์ที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้จึงทำให้เราสามารถสรุปถึงลักษณะของรหัสของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวน (Codes of the Idiomatic Stickers) ว่ามีลักษณะโดยทั่วไปดังต่อไปนี้คือ

1. การใช้ตัวหนังสือในรูปของลายมือเขียน มีลักษณะเอียงเล็กน้อยแทนการใช้ตัวพิมพ์ เพราะลายมือเขียนนั้นสามารถให้ความรู้สึกเป็นกันเองระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร และตัวเอียงสามารถให้ความพริ้วไหวให้เกิดขึ้นในสติ๊กเกอร์มากขึ้น

2. การเลือกเนื้อหาเหตุการณ์มุ่งเน้นไปที่เรื่องราวในชีวิตประจำวันที่คนส่วนใหญ่ต้องเกี่ยวข้องเช่น เรื่องราวด้านความรัก เรื่องราวของผัวๆ เมียๆ ปัญหาการจราจร โดยเสนอเรื่องอย่างตรงไปตรงมาเพราะวาทกรรมประเภทนี้คนในสังคมจะมีบริบททางวัฒนธรรมร่วมกันอยู่แล้ว ทำให้ง่ายแก่การนำเสนอ การเป็นที่สนใจและยอมรับมากยิ่งขึ้น

3. สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนจะละประธานผู้ทำหน้าที่ผู้ส่งสารและจะละสรรพนามที่ใช้เรียกผู้รับสารไว้ในฐานที่เข้าใจ เพื่อให้ข้อความมีความกระชับมากขึ้นทั้งนี้เพราะในบางครั้งผู้ส่งสารก็ไม่อาจระบุออกมาได้ว่าผู้รับสารที่แน่นอนของตนเป็นใคร แต่ในบางครั้งหากผู้ส่งสารต้องการเจาะจงผู้ส่งสารและผู้รับสารลงไปก็อาจทำได้โดยเลือกสรรพนามที่เหมาะสมกับเนื้อหา และความหมายในประโยคนั้นๆ เช่น ในการเกี่ยวพาราสิระหว่างชายหนุ่มและหญิงสาวที่เพิ่งรักกันใหม่ๆ สรรพนามที่นิยมใช้กันก็คือ พี่ และ น้อง เป็นต้น

4. การสื่อข้อความลงในสติ๊กเกอร์มีวิธีที่นิยมใช้กันอยู่ 3 วิธี คือ

4.1 การใช้ข้อความที่มีความสั้นกระชับรัด ใช้คำเพียงไม่กี่คำ กรณีนี้จะสามารถสื่อความหมายได้อย่างตรงไปตรงมา นิยมใช้เมื่อผู้ส่งสารต้องการใช้สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนเพื่อเป็นการแสดงหรือประกาศตน ซึ่งในที่นี้ผู้ส่งสารยังไม่มีเจตจำนงที่จะต้องระบุถึงประธานว่าเป็นตัวเองแต่อย่างใด เพราะถือว่าเป็นที่รู้จักกันอยู่แล้วระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

หรือในกรณีที่ผู้ส่งสารต้องการส่งสารออกไป เพื่อมุ่งหวังให้ผู้รับสารรับรู้สารนั้นในทันที ไม่ต้องการให้มีการตีความอย่างผิดๆ ข้อความในลักษณะที่กระชับเช่นนี้แค่มีกิริยาและกรรมก็สามารถบอกรายละเอียดได้อย่างครบถ้วนแล้ว

4.2 การใช้ข้อความที่มีคำคล้องจอง สัมผัสสระ สัมผัสอักษรภายในข้อความ คล้ายคำขวัญ ทั้งนี้วิธีนี้จะมีผลดีต่อผู้รับสารในแง่ที่สามารถให้ความเพลิดเพลิน ง่ายแก่การจดจำมากยิ่งขึ้น

4.3 การใช้ข้อความที่ได้คัดลอก ดัดแปลงหรือ เลียนแบบมาจากสื่อสารมวลชนในแขนงต่างๆ วิธีนี้จะมีผลดีในแง่ที่ผู้รับสารติดหู ติดตา กับข้อความเหล่านั้นมาก่อนจึงทำให้สามารถรับได้เร็วกว่าการใช้ข้อความด้วยวิธีอื่นๆ แต่ข้อความที่ได้หรือคัดลอกมาจากสื่อมวลชนแบบนี้ก็มีข้อเสียในแง่ที่มีอายุการใช้งานสั้น และเป็นคำตายได้เร็ว

5. เนื้อหาที่นำมาเสนอในสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องดูจริงจัง และเป็นการเป็นงานอยู่ตลอดเวลาก็ได้ ทั้งนี้ผู้ส่งสารสามารถสอดแทรกมุขตลก อารมณ์ขัน การแซว การล้อเลียน การประชดประชัน ความรู้สึก ต่างๆ ที่ผู้รับสารมีเข้าไปในสติ๊กเกอร์ได้อยู่ตลอดเวลา เพราะการให้อารมณ์ที่หลากหลายในสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้เองที่จะทำให้อารมณ์ของผู้รับสารมีรสชาติดูน่ารับประทานมากยิ่งขึ้น

6. รหัสย่อต่างๆ ที่มีแฝงอยู่ในสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้โดยทั่วไปแล้วผู้ส่งสารจำเป็นต้องเลือกใส่รหัสในเรื่องที่ผู้รับสารเข้าใจและเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวของผู้รับสาร การทำเช่นนี้จะทำให้ผู้รับสารเกิดความสนใจและสามารถถอดรหัสออกมาได้ง่ายและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ซึ่งจากรูปแบบ เนื้อหา และรหัสของสติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนข้างต้นนี้แล้วทำให้เราอาจกล่าวได้ว่า จริงๆ แล้วนั่นตัวสารก็เป็นสิ่งที่มีพลังอยู่ในตัวเองในระดับหนึ่ง แต่สิ่งที่จะช่วยให้ตัวสารมีพลังเพิ่มมากขึ้นก็คือ ตัวรหัสเพราะทราบได้ก็ตามที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่สามารถเข้าใจและถอดรหัสออกมาให้ตรงกันได้แล้ว สติ๊กเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนก็คงไม่สามารถประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับหลายอย่างในปัจจุบันได้ ฉะนั้น ในบทที่จะกล่าวถึง

ต่อไปจึงจะเป็นการพิจารณาว่าสติกเกอร์ประเภทถ้อยคำสำนวนนี้ มีบทบาทความสามารถอย่างไร
ในสังคมไทยบ้าง